

ΓΚΑΟΥΡ ΤΑΡΖΑΝ

Ο ΜΑΓΟΣ ΜΕ ΤΑ ΤΕΡΑΤΑ

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

Ο ΜΑΓΟΣ ΜΕ ΤΑ ΤΕΡΑΤΑ

ΤΡΑΓΙΚΕΣ
ΣΤΙΓΜΕΣ !

Νύχτα βαθιά...
Όλογιομο φεγ-
γάρι λάμπει στον
ουρανό !

"Όμως ή Ζούγκλα είναι ανά-
στατη !.. Τρομαχτικά Τέρατα έ-
χουν παρουσιαστεί !..

"Ό Ταρζάν κι' ή Τζέϊν τρέ-
χουν άλαφιασμένοι... Ή μαύρη
σιλουέττα ενός τεράστιου Χάρου,
φτερουγίζει πάνω άπ' τ'α κεφάλια
τους. Τους κυνηγάει. 'Απλώνει
τά σκελετωμένα χέρια του. Κά-
νει νά τούς άρπάξει !..

Πρωτότυπο κείμενο
ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

Τήν ίδια στιγ-
μή, στο βουνό
του Γκαούρ, κά-
τι παρόμοιο γί-
νεται... "Ένα ά-

φάνταστα μεγάλο όρνιο, με κο-
καλένια φτερά και λεπιδωτά κορ-
μί, φέρνει βόλτες πάνω άπ' τ'α
βράχια τής κορφής. Ζητάει νά
τούς σπαράξει με τ'α φοβερά νύ-
χια του !..

Οί δυό μελαφοί σύντροφοί,
ούτε σκέψη κάνουν ν' άντιστα-
θούν στο άλαισιο αυτό Τέρατος.
Τό λεπιδωτό κορμί του μονάχα,
είναι μεγάλο όσο ένας έλέφαν-

τας! Μὲ ἀνοιχτὲς πτεροῦγες φαίνεται ἀκόμα πὸ τεράστιο! Μὴ τρομαχτικό!

Ὁ Γκαούρ κι' ἡ Ταταμπού πηδοῦν σὰν τρελλοὶ τὰ βράχια. Φτάνουν κάτω. Τρέχουν κι' ἐκεῖνοι ἀλαφιασμένοι...

Ταυτόχρονα κι' ἄλλα Τέρατα παρουσιάζονται. Μοιάζουν μὲ προϊστορικά θηρία! Ἀλωνίζουν μανιασμένα τὴ Ζούγκλα!..

Οἱ μαῦροι ἰθαγενεῖς παρατᾶνε τὰ χορταρένια καλύβια τους. Τὰ χωριὰ τους... Φεύγουν πανικοβλήτοι. Οὐρλιάζουν μὲ τρόμο καὶ φρίκη:

— Χαλσά μπουσού βογάρχα!.. Χαλσά μπουσού βογάρχα!..

Σὰ νὰ θέλουν νὰ ποῦν: Ἄνοιξε γῆ νὰ μᾶς καταπιεῖς!..

Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀπελπισία τους. Ἡ ἀλογιστή τους!

Ὅμως συμβαίνει κάτι παράξενο: Τὰ Τέρατα αὐτὰ δὲν βγάζουν καμμιὰ φωνή. Μὰ οὔτε καὶ τὰ τεράστια βαριά πόδια τους κάνουν τὸν παραμικρὸ θόρυβο καθὼς χτυποῦν στὴ γῆ...

Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα: Παρ' ὅλο πὺ συγνὰ ποδοπατάνε τοὺς ἰθαγενεῖς, αὐτοὶ δὲν παθαίνουν κακό. Δὲν νοιώθουν βάρος. Ἀὖς καὶ τὰ Τέρατα εἶναι ἀπὸ ἀέρα. Ἀπὸ καπνό. Ἀπὸ τίποτα!..

Σὲ μιὰ στιγμή, ὁ τρομαχτικὸς χάρος ἀπλώνει τὸ σκελετωμένο χέρι του. Χουφιάζει τὴ Τξέιν!..

Καὶ νά: Ἡ Ἀρχόντισσα τῆς Ζούγκλας δὲν νοιώθει τίποτα... Οὔτε τὴν παραμικρὴ κᾶν ἐπαφή!..

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ὑψάνταστα μεγάλο ὄρνιο. Αὐτὸ πὺ κυνηγᾷ τὸν Γκαούρ καὶ τὴν Ταταμπού... Κι' αὐτὸ σὲ μιὰ στιγμή χαμηλώνει... Κάνει

ν' ἀρπάξει μὲ τὰ δάχτυλα τῶν ποδαριῶν του τοὺς δυὸ μελαφροὺς συντρόφους...

Τίποτα πάλι!.. Τίποτα δὲν νοιώθουν νὰ τοὺς ἀγγίζει... Οὔτε ἀέρα κᾶν...

Μὰ τί εἶναι λοιπὸν τὰ ὄντα αὐτά, ποῦχουν ξεχυθεῖ καὶ τρομοκρατοῦν τὴ Ζούγκλα; Τέρατα πραγματικά, γιὰ φαντάσματα Τεράτων;

Ὁ Ταρζάν κι' ἡ Τξέιν τρέχουν ἀκόμα ἀλαφιασμένοι. Φροντίζουν πάντα νὰ προχωροῦν κατὰ τὴν Ἀνατολή. Σκοπὸς τους εἶναι νὰ φτάσουν στὸ βραχώδες βουνό. Νὰ συναντήσουν τὸν Γκαούρ καὶ τὴν Ταταμπού!..

Τὸ ἴδιο κι' ἐκεῖνοι. Τρέχουν κατὰ τὴ Δύση...

Τέλος, στὴ μέση τοῦ δρόμου, συναντιῶνται... Τοὺς Ἀρχοντεῖς τῆς Ζούγκλας κυνηγᾷ ὁ τρομαχτικὸς χάρος. Τοὺς μελαφροὺς συντρόφους τὸ τεράστιο λεπιδωτὸ ὄρνειο...

Καὶ νά: Τὰ δυὸ Τέρατα βρίσκονται τώρα ἀντίκρυ. Γιὰ λίγες στιγμὲς μένουν ἀκίνητα. Μαρμαρωμένα...

Τὸ ἀποκρουστικὸ ὄρνιο κᾶνει πρῶτο τὴν ἀρχή. Μανιασμένο χώνεται πάνω στὸ χάρο. Τὸν χτυπάει μὲ τὸ τρομερὸ ράμφος του!.. Ἐκεῖνος ἀρπάζει τὸ Τέρας ἀπ' τὸ λαμρ. Οἱ κοκαλιάρικες παλάμες του τὸ σφίγγουν μὲ λύσσα. Ξητᾷ νὰ τὸ πνίξει!..

Ὁ Γκαούρ, ὁ Ταρζάν κι' οἱ δυὸ συνορόφισσές τους, βρίσκουν τὴν εὐκαιρία... Τὸ βάζουν στὰ πόδια... Τρέχουν κατὰ τὸ βορριά. Ἀσυναίσθητα κι' οἱ δυὸ, τραβᾶνε γιὰ τὰ χαλάσματα τοῦ ἀρχαίου Ναοῦ. Ἐκεῖ πὺ βρί-

σκεται ή καταπακτή του μονόφθαλμου Μάγνου. Του παντοδύναμου Νάχα - Ντού !..

Καθώς τρέχουν, ή μελαφή Έλληνίδα ρωτάει την Άρχοντισσα της Ζούγκλας :

— 'Ο Κραγιαμπού πώς είναι; Ποῦ τὸν αφήσατε;

Λαχαιασμένη ή Τζέιν, αποκρίνεται :

— Στην κρυψώνα της σπηλιάς μας. Κανένας δὲν θὰ μπορέσει νὰ τὸν ἀνακαλύψει ἐκεῖ... Στην ύγεια πηγαίνει καλύτερα. Κοντεύει νὰ συνέλθει... 'Η Χουχού βρίσκεται πάντα κοντά του...

Στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξηγήσουμε κάτι : Εἴχαμε ἀφήσει τοὺς συντρόφους τῆς Ζούγκλας νὰ ταξιδεύουν μ' ἓνα ἱστιοφόρο. Μ' αὐτὸ πού τοὺς χάρισαν οἱ κουρσάροι... Πῶς τώρα βρίσκονται πάλι στὴ Ζούγκλα;

Ἀκούστε λοιπόν :

'Ο Γκαούρ, ὁ Ταρζάν, ή Ταταμπού, ή Τζέιν, ὁ Κραγιαμπού κι' ή Χουχού, ψάχναν μὲ τὸ καράβι τοὺς τὶς θάλασσες καὶ τοὺς ὠκεανούς. Θέλαν νὰ βροῦν τὸ κρυφὸ νησί τοῦ δόκτορα Κράμπ. Νὰ ξαναπάρουν πίσω τὸ κλεμμένο παιδί τῆς Ἀρχόντισσας τῆς Ζούγκλας...

Ὅμως τὸ ταξίδι τοὺς οὐτό, δὲν ἦταν τυχερὸ νὰ συνεχιστεῖ... Σὲ λίγες μέρες ἀρρωσταίνει βαριά ὁ γιὸς τοῦ Ταρζάν. Ὁ γενναῖος καὶ καλόκαρδος Κραγιαμπού.

Ἔτσι ἀναγκάζονται νὰ σταματήσουν. Νὰ ξαναγευρίσουν πίσω στὸ μεγάλο Αἰμάνι. Ἀπὸ κεῖ, πάνω σ' ἐῖς φαντες, φτάνουν πάλι

λι σὴν ἀπέραντη κι' ἄγρια Ζούγκλα...

'Ο Κραγιαμπού περνάει μέρες καὶ νύχτες τραγικές. Γιὰ μεγάλῃ διάστημα, χαροπαλεύει. Βρίσκεται μετὰ τοῦ ζώῃς καὶ θανάτου. Εὐτυχῶς ! Τώρα ἔχει πάρει τὸ καλύτερο. Εἶναι πιά, ἔξω ἀπὸ κάθε κίνδυνο...

Ἡ μελιστάλαχτη Χουχού, ἔχει πάρει κατάκαρδα τὸ ζήτημα. Παραστέκει πάντα στὸ προσκέφαλό του. Κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ τὸν σώσει : Κουράζεται ἀφάνταστα. Ξενυχτάει !.. Κι' ὅλ' αὐτὰ γιὰ ἓνα μονάχα λόγο. Ὅταν τὴ ρωτοῦν, τὸν λέει πρόθυμα. Ἀκούστε τὸν καὶ σεις :

— Κολὲ εἶναι κῆμα νὰ πεθάνει ἀνύπαντρος, κοτζάμ γαῖδαρος ! Μὲ συγχωρεῖτε κυδίας !..

Ο ΦΤΕΡΩΤΟΣ ΣΚΡΟΠΙΟΣ

Ξαναγευρίζουμε πάλι στοὺς τέσσερες συντρόφους πού τρέχουν...

Καὶ νά : Κάποτε φτάνουν στὰ χαλάσματα τοῦ Ἀρχαίου Ναοῦ. Κατεβαίνουδν στὴ φοιχτὴ καταπακτή μὲ τὶς ἀμέτρητες νεκροκεφαλές...

'Ο Μάγος τοὺς ἐποδέχεται ἀνέμελος. Δὲν τοὺς ἀφήνει ν' ἀνοιξοῦν στόμα :

— Μὴ μοῦ λέτε τίποτα !.. Τὸ κακὸ πού γίνεται αὐτὴ τὴ στιγμή μὴ πάνω στὴ Ζούγκλα, τὸ βλέπω... Τὸ ξέρω... Ὅμως εἶμαι γέρος πιά... Τὰ πόδια μου πιασμένα... Δὲν νοιώθω διάθεση γιὰ τίποτα !..

Μένει γιὰ λίγο σιωπηλός. Ἀμέσως συνεχίζει :

— Ἐγὼ φίλτρα πού μπορὲ ἓναν ἀδύναμο νὰ τὸν κάνω θεογιὸ ἀνήμερο !.. Ἐνα γέρο νὰ

τὸν ξανακάνω παιδί... "Ἐνα νε-
κρὸ νὰ τὸν ἀναστήσω. Νὰ
βγῇ ἀπ' τὸν τάφο του !.. Μὰ
τί νὰ τὰ κάνω ; "Οἱ αὐτὰ δὲν
ἔχουν πέραση πάνω μου !. Πά-
νω σὲ μένα τὸν ἴδιο... Τὰ γηρα-
τεία μ' ἔχουν τσακίσει ...

Νοιώθω τὸ θάνατο νὰ ζυγώ-
νει μέρα μὲ τὴ μέρα... "Ὅμως
καὶ πάλι θὰ σκεφτῶ ... Μπορεῖ
κάποιον τρόπο νὰ βρῶ ... Κάτι
νὰ κάνω ...

"Ο Ταρζάν δὲν κρατιέται. Ρω-
τάει ἀνυπόμονος :

— Τί κακὸ εἶν' αὐτὸ πὺν βρῇ-
κε τῇ Ζούγκλα ; Ποιὸς στέλνει
τ' ἀλόκοτα Τέρατα πὺν μᾶς κυ-
νηγᾶνε ; Πὺν σκορπίζουν τὸν
τρόμο καὶ πανικὸ στοὺς ἰθαγε-
νεῖς ;

"Ο Νάχρα - Ντοὺ μουρμουρί-
ζει :

— Δὲν εἶναι πραγματικά Τέ-
ρατα ! Εἶναι φαντάσματα !..
Δὲν ξέρω ποιὸς τὰ στέλνει. Δὲν
μπορῶ νὰ φανταστῶ ποιὸς εἶναι
ὁ σκοπὸς του... "Ὅμως κι' ἐμεῖς
δὲν θὰ καθήσουμε μὲ σταυρωμέ-
να χέρια ... "Ὅποιος κι' ἂν εἶ-
ναι αὐτός, θὰ καλοπεράσει μαζί
μας ...

Τὸ μοναδικὸ πράσινο μάτι τοῦ
παντοδύναμου Μάγου, λάμπει
παράξενα. Ἀγρία !..

"Ἀμέσως ἀπλώνει τὸ κοκαλι-
ακὸ χέρι του. Τὸ χώνει
σὲ κάποιο μικρὸ πῆλινο δοχεῖο..
Βγάξει ἀπὸ μέσα ἕναν ζοιντανο
μαῦρο σκορπιό ...

Ἀπὸ κάποιο ἄλλο βαζάκι, παίρ-
νει λίγη πράσινη σκόνη. Τὴ ρι-
χνει πάνω στὸ Σκορπιό ... Ταυτό-
χρονα μουρμουρίζει παράξενα
μαγικά λόγια ...

Τέλος ἀρπάξει μιὰ νυχτερίδα

στὸν ἀέρα. "Ἀπ' αὐτὲς πὺν πε-
τοῦν στὴ μισοσκότεινη καταπα-
κτὴ του. Τῆς ξεριζώνει ἀπονα-
τὶς φτεροῦγες. Τὶς κολλάει ἀμέ-
σως στὰ πλευρὰ τοῦ Σκορπιοῦ...

Τώρα ἀπλώνει πάλι τὸ χέρι
του. Δίνει τὸ Σκορπιό στὸν
Ταρζάν.

"Ο "Αρχοντας τῆς Ζούγκλας
διστάζει νὰ τὸν πάρει. Συλλογιέ-
ται τὸ φαρμακερὸ κεντρί του.

"Ο Νάχρα-Ντοὺ μουρμουρίζει :

— Πάρτο, παιδί μου !.. Τὸ
τεράστιο αὐτὸ θῆρ οἶ,
δὲν θὰ σὲ πειράξει. Οὔτε σ' ἐσέ-
να, οὔτε στοὺς συντρόφους σου
θὰ κάνει ποτὲ κακὸ !.. "Ἀλλ' ἄλλο
μονάχα στοὺς ἐχθροὺς σὰς !..

"Ο "Αρχοντας τῆς Ζούγκλας
δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβει πὺν εἶ-
ναι τὸ «τεράστιο θῆρ» πὺν τοῦ
λέει ὁ Μάγος. Φαντάζεται πὺν
μπορεῖ καὶ νὰ τοῦχει σαλέψει
τὸ λογικό... "Ὅμως παίρνει τὸ
Σκορπιό.

"Ο Νάχρα - Ντοὺ τοὺς διώχνει
τώρα :

— Γρήγορα νὰ φύγετε ὅλοι ...
Νὰ βγῆτε πάνω στὴ Ζούγκλα ...
Στιγμὴ δὲν πρέπει νὰ μείνετε ἐ-
δῶ ... Τὸ τρομαχτικὸ θῆρ οἶ
μᾶς κολλήσει στὰ τοιχώματα τῆς
Καταπακτῆς. Θὰ μᾶς λοιώσει !..
Ναί... Θὰ γίνει κάτι πὺν δὲν
θὰ πιστεύετε στὰ μάτια σας !..
Μόνον ἡ ἄπλα θὰ σὰς σώσει.
Μόνον ὁ ἀνοιχτὸς ὁρίζοντας.
"Ο λεύτερος χώρος !..

"Ο Ταρζάν, ὁ Γκαοῦρ, ἡ
Τζέιν, ἡ Ταταμπού, δὲν κατα-
λαβαίνουν πάλι τίποτα. Τώρα
εἶναι βέβαιοι πὺν τὸ λογικὸ τοῦ
Μάγου ἔχει σαλέψει ...

"Ἐκεῖνος φωνάζει ἄγρια :

— "Ἐξω, σὰς 'λέω !.. "Ἐξω !..

‘Ο Ποκοπίκο, εξομολογείται την αγάπη του στη θύελλα :
— Σπαρταξικάρδιος Νεάνις ! ‘Η καρδιά μου σὲ ἠράσθη κεράυνο-
βόλως !.. Τουτέστιν... πολὺ σὲ γουστάρω ἀδερφέ μου !

Ταυτόχρονα χάνεται ἀπὸ μπρο-
στά τους. Σὰν μαῦρος καπνὸς
ποὺ τὸν φύσηξε δυνατὸς ἀγέ-
ρας.

Τὴν ἴδια στιγμή ὁ ‘Αρχοντας
τῆς Ζούγκλας νοιώθει ἓνα πα-
ράξενο τίναγμα τοῦ Σκορπιοῦ
ποὺ κρατάει... Ἀὐτὸ καὶ στὸ μι-
κροσκοπικὸ κορμὶ του διοχετεύ-
τηκε δυνατὸ ἡλεκτρικὸ ρεῦμα ...

Οἱ τέσσερες σύντροφοι ἀνησυ-
χοῦν μὲ τὴν ἐξαφάνιση τοῦ Μά-
γου. Νοιώθουν πὼς κάτι φοβερὸ
πρόκειται νὰ γίνηι !..

‘Αμέσως γυρίζουν βιαστικοί.
‘Ανεβαίνουν τ’ ἀμέτρητα χωμα-
τένια σκαλοπάτια. Βγαίνουν στὸν
ἐπάνω κόσμον !.. Τὸ φγγάρι λάμ-
πει ἀκόμα στὸν οὐρανὸ τῆς ἡ-

πέραντης κι’ ἄγριας Ζούγκλας...

‘Απὸ μακρυνὰ ἀκούγονται τὰ
τρομαγμένα ξεφωνητὰ τῶν ἁμοι-
ρων ἰθαγενῶν. Οἱ σπριγγιλιές τῶν
γυναικῶν. Τῶν παιδιῶν τους !..
Φαίνεται πὼς τὰ φαντάσματα
τῶν Τεράτων, δὲν ἔχουν πάψει
νὰ τοὺς κυνηγοῦν ...

‘Ακόμα κι’ ἄγρια οὐρλιαχτὰ
θεριῶν σχίζουν τὸν ἀέρα !.. Τρο-
μαγμένα κι’ ἐκεῖνα, σίγουρα θὰ
τρέχουν νὰ κρυφτοῦν στὶς φω-
λιές τους. Νὰ σωθοῦν ἀπ’ τὸν
αναπάντεχο κίνδυνον !..

Καὶ νὰ : ‘Ο φτερωτὸς Σκορ-
πιδὸς, ποὺ κρατάει στὰ χέρια του
ὁ ‘Αρχοντας τῆς Ζούγκλας, ἀρ-
χίζει ξαφνικὰ νὰ μεγαλώνει. Νὰ
γίνεται πιὸ βαρὺς ...

Ὁ λευκὸς γίγαντας τὸν παρα-
ταίει τρομαγμένος. Τὸν ἀφήνει
νὰ πέσει κάτω ...

Ὅλοι τώρα, στὸ φῶς τοῦ φεγ-
γριοῦ, κυττάζουν μὲ φρίκη τὸ
στοιχειωμένο ἔρπετό. Ἀπὸ στιγ-
μὴ σὲ στιγμή διπλασιάζεται σὲ
μέγεθος ...

Οἱ Τέσσερες σύντροφοι ὅλο
καὶ ξεμακραίνουν ἀπὸ κοντὰ
του!.. Τὸ σῶμα τοῦ Σχροπιοῦ,
καθὼς μεγαλώνει, πιάνει, ὅλο
τὸ χέρο. Τὸς σπρώχνει μακριὰ..

Σὲ λίγο, τ' ἀλόκοτο ἔρπετό,
ἔχει πάρει τεράστιες διαστάσεις...
Ἔχει γίνεи ἕνα φτερωτὸ Τέρας.
Τρομαχτικὸ στὴν ἐμφάνισή...

Ὁ Νάχρα - Ντοῦ εἶχε δίκηο
ποῦ τοὺς εἶπε ν' ἀνέβουν ἀμέ-
σως ἐπάνω ... Ἄν ὁ Σχροπιὸς
μεγάλωνε κάτω στὴν καταπακτὴ,
θὰ εἶχαν βρεῖ ὅλοι φριτὸ θά-
νατο ἀπ' τὴ σύνθλιψη ..

Τὸ μαῦρο Τέρας προχωρεῖ τώ-
ρα ... Τὰ γιγαντώσωμα δέντρα
τῆς Ζούγκλας, σπάζουν καὶ
γκρεμίζονται στὸ πέρασμά του.
Καμιά δύναμη δὲν μπορεῖ ν'
ἀνισταθεῖ στὸ ὑπερφυσικὸ αὐτὸ
πλάσμα... Οἱ τεράστιες διαγκάνες
του θὰ μπορούσαν ν' ἀρπάξουν
καὶ νὰ σηκώσουν ὁλόκληρον ἑ-
λέφαντα ...

Τέλος ἀνοίγει τὶς ἀπέραντες
νυχτεριδένιες φτερούγες του. Τὶς
κουνάει μ' ἀφάντιστὴ δύναμη καὶ
ὀρμη. Ἀπογειώνεται. Ἀνεβαίνει
πάνω ἀπ' τὶς κορυφές τῶν θεό-
ρατων δέντρων !..

Ἀμέσως κατὶ ἄλλο ἀπίστευτο
γίνεται : Ἄπ' τὸ στόμα τοῦ γι-
γαντώσωμου φτερωτοῦ Σχροπιοῦ,
βγαίνει ἀλόκοτὴ βραχνὴ φωνή.
Θὰ νόμιζε κανεὶς πὺς εἶναι ἡ
φωνὴ τοῦ μονόφθαλμου Μάγου:

— Κουράγιο τώρα !.. Ἐγὼ
εἶμαι μαζί σας !.. Κανένας δὲν
θὰ μπορέσει νὰ καταστρέψει τὴ
Ζούγκλα. Κανένας δὲν θὰ σᾶς
κάνει κακὸ !

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ

Γυρίζουμε λίγο πίσω στὴν ἱστο-
ρία μας ... Βρισκόμαστε κάπου
μακριὰ... Στὴ μέση ἑνὸς ἀπέ-
ραντου φουρτουνιασμένου ὠκεα-
νοῦ !..

Ἐκεῖ βρίσκεται ἕνα ἔρημο μι-
κρὸ ξερονήσι ... Θαλασσινὰ φρί-
δια καὶ γλάροι ζοῦνε μονάχα
στὰ μαυροπράσινα βράχια του...

Γύρω του, ὁ ἀπέραντος ὠκεα-
νός, πάντοτε ἄγριος. Πάντοτε
φουρτουνιασμένος !..

Βουνὰ τὰ κύματα χτυπᾶνε μὲ
λύσσα στὰ θεόρατα τρομαχτικὰ
βράχια του. Σκορπίζονται σὲ τε-
ράστια σύννεφα ἀφροῦ.

Ὁ Σατανὰς ἂν κατέβαινε πο-
τὲ στὴ Γῆ, αὐτὸ τ' ἀπαίσιον νη-
σί θὰ διάλεγε ... Πάνω σ' αὐτὸ
θᾶχτιζε τὸ Παλάτι του !..

Τὸ ἴδιο ἔχει κάνει καὶ ὁ φοβε-
ρὸς Κράουζ. Ὁ σοφὸς Σατανὰς,
ὅπως τὸν λένε στὴν Ἀμερική. Ὁ
πὺς μεγαλοφυὴς καὶ ἐγκληματι-
κὸς ἐγκέφαλος !.. Ὁ «Σκοτεινὸς
Ἀνδρῶπας» τῆς Γῆς !..

Στὴ μέση τοῦ πέτρινου Νη-
σιοῦ, βρίσκεται μεγάλο στρογ-
γυλὸ κτίριο. Σὰν Κάστρο τοῦ
παλιοῦ καιροῦ. Χτισμένο ἀπὸ
τεράστια καὶ ἀκανόνιστα μαυρο-
πράσινα βράχια ...

Αὐτὸ εἶναι τὸ Ἄντρο τοῦ σο-
φοῦ Σατανὰ !..

Κάτω στὶς βαθιὲς ὑπόγειες
κατακόμβες του, ἔχει συγκεντρώ-

σει όλα τὰ παράξενα σύνεργα. Όλες τις σατανικές συσκευές πούχει ἐπινοήσει ὁ ἐγκληματικός του ἐγκέφαλος !..

Ἐκεὶ μελετᾷ καὶ πειραματίζεται. Ἐκεὶ καταστρώνει τὰ φοβερά του σχέδια. Μ' αὐτὰ πιστεύει πὼς θὰ κυριαρχήσει στὸν Κόσμο. Στὸ Σύμπαν !.. Μ' αὐτὰ νομίζει πὼς θὰ γίνει ὁ ἀντίπαλος καὶ νικητὴς τοῦ Θεοῦ !..

Ἡ ἱστορία τοῦ Πύργου τοῦ Κράουζ, εἶναι τραγική :

Κάποτε ξεκίνησε ἀπ' τὴν Ἀμερική μ' ἓνα ἱστιοφόρο. Τὸ κυβερνοῦσε ὁ ἴδιος ... Ἐφερε στὸ ξερονήσι ἑκατὸ μαστόρους. Μ' ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τῆς τέχνης τους.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀνοιζαν τὶς τεράστιες ὑπόγειες καταπακτές... Αὐτοὶ χτίσαν τὸ παράξενο στρογγυλὸ οἰκοδόμημα... Αὐτοὶ φτιάξαν τὰ λαγούμια. Τὶς κρυψῶνες. Τὶς ἐξόδους κυνδύνου...

Ἀμέτρητα ἦταν τὰ μυστικά τοῦ σατανικοῦ Κάστρου...

Οἱ ἑκατὸ μαστόροι δούλεψαν σκληρά. Ἐναν δλόκληρο χρόνο. Μέρα καὶ νύχτα !..

Ὡσπου κάποτε ὅλα τέλειωσαν. Ὁ Πύργος τοῦ «Σκοτεινοῦ Ἀνθρώπου» ἦταν ἑτοιμος.

Ὁ δόκτωρ Κράουζ δὲν φάνηκε ἀχάριστος. Πλήρωσε μὲ τὸ παρά πάνω τοὺς ἀνθρώπους πού τοῦ δούλεψαν...

Τὴν ἄλλη μέρα, μὲ τὸ ἴδιο ἱστιοφόρο, θὰ τοὺς ξαναγύριζε στὴν Ἀμερική. Στὰ σπίτια τους. Κοντὰ στὶς γυναῖκες καὶ στὰ παιδιά τους. Πού τόσο, ἀλίμονο,

εἶχαν στερηθεῖ καὶ νοσταλγήσει...

Τὸ τελευταῖο βράδυ, ὁ σοφὸς Σατανὰς ἔκανε μεγάλου τραπέζι στοὺς ἑκατὸ μαστόρους του. Τὴ νύχτα αὐτή, γιὰ πρώτη φορὰ τοὺς ἄφησε νὰ πιοῦνε...

Στ' ἀμπάρια τοῦ καραβιοῦ, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ τρόφιμα καὶ τὸ νερό, εἶχε κι' ἓνα μοναδικὸ μεγάλο βαρέλι. Γεμάτο δυνατὸ κρασί...

Τὸ γλέντι κράτησε πέρα ἀπ' τὰ μεσάνυχτα... Ὁ Κράουζ ἦταν ὁ μόνος πού δὲν ἤπιε. Ὁ μόνος πού δὲν μῆθησε !.. Ὅλοι οἱ ἄλλοι, θὲς ἀπ' τὴ χαρὰ πού θὰ ξαναγύριζαν στὴν Πατρίδα, θὲς ἀπ' τὴ λαχτάρα τους, πούχαν νὰ πιοῦν ἓνα γρόνο, γίναν ἀπ' τὸ πιοτὸ σὲ κακὰ χάλια.

Ὁ Πύργος εἶχε ἓνα σωρὸ ὑπόγειες κρυφές καταπακτές. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τίς εἶχαν ἀνοίξει μέσα στὰ βράχια... Ὁ «Σκοτεινὸς Ἀνθρώπος» τοὺς παρέσυρε μεθυσμένους σὲ μιὰ ἀπ' αὐτές.

Ἐκεῖ οἱ μαστόροι, ἀπ' τὴ ζάλη τοῦ πιοτοῦ, ἀποκοιμήθηκαν. Ὁ Κράουζ κλείνει τότε τὴ βαριά σιδερένιου πόρτα !.. Τοὺς θάβει ζωντανούς !

Καμμιὰ ἀνθρώπινη δύναμη δὲν θὰ μπορούσε πιά νὰ τοὺς βγάλει ἀπ' αὐτὸ τὸν πέτοινο τάφο.

Γιὰ πολλὰς μέρες καὶ νύχτες, ὁ ἀπαίσιος κακοῦργος ἀκούει τίς πονεμένες ἐπικλήσεις τους. Τὰ φριχτὰ βογγητὰ τῶν ἑκατὸ ἀμοιρων ἀνθρώπων...

Κι' ὅχι μονάχ' αὐτό. Μὲ μιὰ συσκευὴ φωτεινῶν ἀκτίνων, καταφέρνει νὰ βλέπει στὸ ἔσωτερικὸ τῆς τραγικῆς καταπακτῆς.

Ἡ κακιά ψυχὴ του νοιῶθει

ἀνείπωτη ἡδονὴ στὸ θέαμα αὐτό!..

Ἡ πείνα κι' ὁ τρόμος τοῦ θανάτου, ἔχουν κάνει τὸ λογικὸ τῶν θυμάτων του νὰ σαλέψει... Ὁ ἕνας ἀρχίζει νὰ σπαράξει τὸν ἄλλον.

Σιγνὲς ἀφάνταστης φρίκης ξετυλλήγονται στὸ βάθος τοῦ σκοτεινοῦ πέτρινου τάφου!..

Κάθε μέρα πεθαίνουν πέντε -δέκα ἀπ' αὐτούς. Οἱ ἀναθυμιάσεις τῶν πτωμάτων συντομεύουν τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων.

Τέλος, κάποια νύχτα, ξεψυχάει κι' ὁ τελευταῖος.

Ὁ δόκτωρ Κράουζ κλείνει τὴ συσκευή. Τὸ διασκεδαστικὸ θέαμα ἔχει τελειώσει...

Καγχάζει μονάχα:

— Χά, χά, χά!.. Ἀνόητοι ποὺ ἦτανε!.. Πίστεψαν πὼς θὰ τοὺς ἀφήσω νὰ ξαναγυρίσουν στὴν Ἀμερική... Νὰ διαδώσουν τὰ μυστικά τοῦ Πύργου μου!.. Ὁχι!.. Κανένας δὲν θὰ τὰ μάθει ποτέ!..

Ἔτσι, πρὶν ἀπὸ πολὺ καιρὸ, χτίστηκε τὸ Κόστρο τῆς Συμφωρᾶς!.. Τὸ φρικτὸ Ἀντρο τοῦ Σκοτεινοῦ Ἀνθρώπου!..

ΤΟ ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ

Τ Ω Ν Ν Ε Κ Ρ Ω Ν

Μὲ τὰ φτερά τῆς φαντασίας μας πετάξαμε πάνω ἀπὸ θάλασσες κι' ὠκεανούς. Φτάσαμε στὸ ξεροννήσι μὲ τὰ μαυροπράσινα βράχια. Στὸ φοβερὸ καταφύγιο τοῦ κακούργου Ἐπιστήμονα.

Στὴ μέση τοῦ νησιοῦ φαντάζε-
ται ὁ τρομερὸς κι' ἀπαίσσιος Πύργος. Μπαίνομε μέσα ... Ὁ δόκ-

τωρ Κράουζ σκυμμένος στὸ Ἐργαστήριό του. Φαίνεται πολὺ χαρούμενος. Μόλις ἔχει τελειώσει αὐτὴ τὴ στιγμή, ἕνα καινούριο σατανικὸ μηχανήμα. Μουρμουρίζει μονάχος:

Ἔχω δαμάσει τοὺς ζωντανούς! Τώρα θὰ δαμάσω καὶ τοὺς πεθαμένους!.. Σὲ λίγο οἱ νεκροὶ θὰ γίνουν σκλάβοι μου. Τυφλὰ ὄργανα στὴν παντοδύναμη θέλησή μου!..

Καγχάζει τώρα:

— Χά, χά, χά!.. Ἀλμονό σου Θεέ!.. Ἡ δυνάμη μου, μέρα μὲ τὴ μέρα, μεγαλώνει... Τὸ τέλος τῆς Βασιλείας σου πλησιάζει!.. Πολὺ γρήγορα θὰ γονατίσεις κι' ἐσὺ μπροστά μου!.. Θὰ ζητήσεις ἔλεος!..

Ὁ Κράουζ εἶναι ἕνας ἡλικιωμένος ἄνθρωπος. Μέτριος στὸ ἀνάστημα. Ἀφάνταστα ἀδύνατος. Σχεδὸν σκελετωμένος...

Πρόσωπο ξυρισμένο. Μαλλιά μακρὰ. Ἀτίθασα. Πουητικά!..

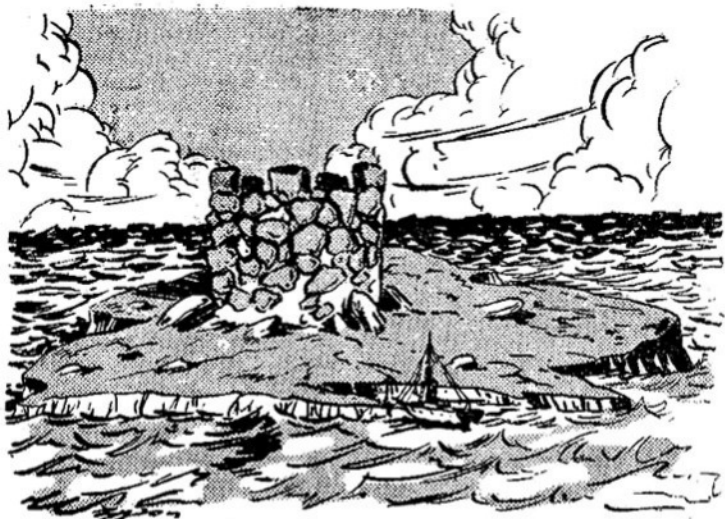
Μάτια μεγάλα. Ἀγρια. Σκοτεινά. Χεῖλια λεπτά. Τραβηγμένα πάντοτε σ' ἕνα κλειστὸ σατανικὸ χαμόγελο.

Φοράει μακρὰ λευκὴ μπλούζα. Στὸ στήθος του μιά μακάβρια μαύρη νεκροκεφαλὴ. Μὲ δυὸ κόκαλα σταυρωτὰ τοποθετημένα.

Ὁ «Σκοτεινὸς Ἀνθρώπος» βάζει γιὰ πρώτη φορὰ τώρα σὲ λειτουργία, τὸ νέο κατασκευάσμα τοῦ ἐγκληματικοῦ του ἐγχεύματος...

Ἡ συσκευὴ κάνει ἀλόκοτη βοή. Μοιάζει μὲ βραχνὸ μουγρητὸ βρυκόλακα...

Πρασινοκόκκινοι σπινθῆρες φωτίζουν ἐκτυφλωτικά τὸ ἐσωτε-

Τὸ ξερονήσι τοῦ Κράουζ μετὰ τὸ Κάστρο τῆς Συμφωρᾶς. Τὸ "Ἄντρο τοῦ «Σκοτεινοῦ Ἀνθρώπου».

ρικό της. Τὸ Ἐργαστήριο γεμίζει ἀπὸ ἀλόκοτο κίτρινο καπνὸ... Μυρωδιὰ θειαφιοῦ ξεχύνεται γύρω...

Τὰ σκοτεινὰ μάτια τοῦ Κακούργου, λάμπουν τώρα παράξενα. Σκύβει στὸ σατανικὸ μηχανήμα. Μιλᾷ βαριά :

— Νεκρὲ Κράμπ !.. Σὲ διατάζω νὰ φύγεις ἀπ' τὸν Ἄδη ποὺ βρίσκεσαι... Νὰ παρουσιαστéis μπροστά μου !..

Ἐπαναλαμβάνει πολλές φορές τὴ διαταγή :

— Νεκρὲ Κράμπ !.. Σὲ διατάζω νὰ φύγεις ἀπ' τὸν Ἄδη ποὺ βρίσκεσαι... Νὰ παρουσιαστéis μπροστά μου !..

Ἡ βοή τῆς συσκευῆς δυναμώ-

νει τώρα... Ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή μὴ περισσότερο...

Τὸ κέρινο πρόσωπο τοῦ Κράουζ λάμπει ἀπὸ ἄγρια χαρά. Μουγγρίζει :

— Ἐρχεται !.. Ἐρχεται !..

Τὸ σατανικὸ μηχανήμα βγάζει τώρα τρομαχτικὴ βοή... Σὰν μπουμπουνιητὸ φθινοπωρινῆς μπόρας !..

Καὶ νά : Σὲ λίγες στιγμὲς κατὶ ἀπίστευτο γίνεται. Κάτι καταπληκτικὸ !

Ὁ θόρυβος τῆς συσκευῆς σταματᾷ ἀπτότομα. Νεκρική σιγὴ ἀπλώνεται στὸ Ἐργαστήριο !.. Ὁ σοφὸς Σατανὰς κυττάζει μὲ γουρλωμένα μάτια !..

Ἀντίκρου του παρουσιάζεται

τὸ φάντασμα τοῦ Κράμπ ! Τοῦ ἀνθρώπου ποὺ αὐτὸς εἶχε δολοφονήσει...

Ὁ « Σκοτεινὸς Ἀνθρωπος » δὲν φαίνεται καθόλου νὰ τρομάζει ἀπ' τὴν ἐμφάνισή τοῦ Νεκροῦ. Μουρμουρίζει μὲ κέφι :

— Καλῶς τὸν παλιό μου φίλο!.. Βλέπεις Κράμπ... Μὲ τὴν καινούρια συσκευή μου, δὲν θὰ πάψουμε νὰ βλέπομαστε... Θὰ σὲ φωνάζω πότε - πότε νὰ τὰ λέμε!..

Τὸ φάντασμα τοῦ δολοφονημένου Ἐπιστήμονα, ἀποκρίνεται :

— Κακοῦργε Κράουζ... Γιατί ἔρχεσαι καὶ στὸν τάφο ἀκόμα, νὰ ταράξεις τὸν αἰώνιο ὕπνο μου ; Ὅλες αὐτὲς οἱ συσκευές καὶ τὰ σύνεργά σου εἶναι μάταια !.. Γιατί μάταιο καὶ τιποτένιο εἶναι κάθε ἀνθρώπινο κατασκευάσμα !

Ὁ σοφὸς Κακοῦργος γελάει :

— Πόσο ἀλλαγμένο· σὲ βρίζω Κράμπ !.. Ὅταν ζοῦσες, μ' αὐτὰ τὰ σῆνεργα δὲν καταπιάνοσυν κι' ἐσὺ ; Τόσο γρήγορα ξέχασες λοιπόν ;

Ὁ Νεκρὸς μουρμουρίζει :

— Ὁχι, Κράουζ. Δὲν ξέχασα... Ὅμως ἀπ' τὴ στιγμή ποὺ ὁ Θάνατος σφάλισε τὰ βλέφαρά μου, ἄρχισα νὰ βλέπω καλύτερα. Πιο καθαρὰ !..

— Καὶ τί βλέπεις τώρα ; Δὲν μοροῦμε κι' εἰμὶς νὰ μάθουμε ;

— Ὁχι. Θὰ πεθάνεις κι' ἐσὺ κάποτε. Καὶ τότε θὰ δεῖς αὐτὰ ποὺ βλέπω... Ἐνα μονάχα μωρὸ νὰ σοῦ πῶ : Ὅ,τι καὶ νὰ κάνεις, ὅσο δυνατός κι' ἂν γίνεις, δὲν θάσαι παρὰ ἓνα μικρὸ κι' ἀδύνατο πλᾶσμα τοῦ Θεοῦ!..

Σηκώνεις ψηλὰ τὸ κουτὸ κεφάλι σου ! Κάποτε θὰ τὸ τσακίσεις στὸ θόλο τ' Οὐρανοῦ !

Ὁ Κράουζ θυμώνει :

— Εἶσαι ἓνα συχαμερὸ σκουλήκι Κράμπ !.. Καλὰ ἔκανα ποὺ καθάρισα τὸν Κόσμο ἀπ' τὴ βρωμιά σου !.. Εἶσαι ἓνας δειλὸς σκλάβος τοῦ γερασμένου ψευτοθεοῦ σου !.. Πραγματικὸς θεὸς τοῦ Σύμπαντος θὰ γίνω ἐγώ !.. Μονάχα ἐγώ !.. Μπροστά μου θὰ γονατίσεις κι' ἐσὺ κι' Ἐκεῖνος !..

Ἀμέσως ἀλλάζει τόνο :

— Ἀλλὰ δὲν σὲ κάλεσα ἐδῶ γιὰ ν' ἀκούσω τίς συμβολές σου... Θέλω νὰ μάθω κατὶ ἄλλο. Ποιοὶ εἶναι οἱ δυὸ Νέοι ποὺ ζοῦν τώρα στὸ νησί σου ; Φαίνονται σοφοὶ καὶ δυνατοί. ἔχουν στὴ διάθεσή τους ὅλες τίς γνώσεις σου ! Ὅλα τὰ σῆνεργά σου !.. Ἄν δὲν ἐξοντώσω τὸν Κεραυνὸ καὶ τὴ Θύελλα, τὸ ἔργο μου δὲν θὰ προχωρήσει... Μονάχ' αὐτοὶ στέκοντ' ἐμπόδιο τώρα στὰ σχέδιά μου !..

Τὸ φάντασμα τοῦ νεκροῦ Κράμπ, δὲν ἀποκρίνεται.

Ὁ Κράουζ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐρώτησιν.

Τίποτα καὶ πάλι.

Ὁ « Σκοτεινὸς Ἀνθρωπος » μουγγρίζει :

— Θὰ σὲ κάνω νὰ μιλήσεις. Στὴ θέλησή μου κι' αὐτὸς ὁ θεὸς θὰ ὑποταχθεῖ !..

Ἀμέσως γυρίζει τοὺς δείκτες στὸ μηχανήμα. Ἡ συσκευή βουίζει πάλι τρομαχτικά. Οἱ κοκκινόπρασινοὶ σπινθῆρες ξεπετάγονται ἔξω ἀπ' αὐτήν.

Τὸ Φάντασμα δέχεται στὸ αὐλο κορμί του τὰ μυστηριώδη

μαγνητικά κύματα. Φαίνεται να δυσφορεί. Νά στεναχωριέται. υποφέρει αφάνταστα !.. Είναι αδύνατο να κρατήσει το μαρτύριο...

Τέλος αναγκάζεται να υποκύψει. Αποκρίνεται :

— Θά μιλήσω, Κακούργε !.. Μή μὲ βασανίζεις άλλο !..

Αρχίζει άργά :

‘Ο Κεραυνός (1) είναι γιός του Γκαούρ ! ‘Ενός περὶφανου κι’ άτρόμητου ‘Ελληνα, πού ζή ατὴν άπεραντη Ζούγκλα... ‘Η Θύελλα είναι Κόρη του Ταρζάν. Του ‘Αρχοντα τῆς άγριας αὐτῆς χώρας !.. ‘Εγώ άρπαξα τὰ παιδια αὐτά... Τὰ μεγάλωσα γρήγορα μὲ τὶς συσκευές μου... Γέ-

(1) ‘Η λέξη «Γκαούρ» σὲ κάποια διάλεκτο τῶν ιθαγενῶν, σημαίνει «Κεραυνός.» Άρα τὸ πραγματικὸ ὄνομα τοῦ Γκαούρ εἶναι «Κεραυνός.»

Οί ‘Αναγνώστες μας τὸ ξέρουν αὐτὸ ἀπὸ πολλὸ καιρὸ. Τὸ ἔχουν διαβάσει γιὰ πρώτη φορά, πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια, στὸ τεύχος «ΤΑΡΖΑΝ—ΓΚΑΟΥΡ», ἀριθ. 3, σελὶς 9, Ο ΠΕΤΡΙΝΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ, τῆς Α’ σειρᾶς τῶν ἐκδόσεων «ΑΓΚΥΡΑΣ». Ἐκτοτε τὸ ἀναφέρουμε τακτικὰ στὰ τεύχη μας.

Ἐπειδὴ ἓνα ἄλλο ἐξαιρετικὸ Περιοδικὸ τῶν Ἀθηνῶν, ἔχει χρησιμοποιεῖται—ἐντελῶς τυχαῖα—τὸ ὄνομα «Κεραυνός» γιὰ κάποιον ἀπὸ τοὺς ἡρώες του, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ κάνουμε μιὰ διευκρίνιση :

Τὸ ὄνομα «Κεραυνός» ἔχει δοθεῖ στὸν Γκαούρ, πολλὸ πρὶν ἐκδοθεῖ καὶ κυκλοφορήσει στὴν Ἑλλάδα τὸ Περιοδικὸ αὐτό.

μισα τὸ τοῦ τους μὲ τὶς γνώσεις ποῦχα στὴ Ζωή... Τοὺς ἔκανα δυνατούς, άτρόμητους, σοφοὺς !.. Αὐτοὶ θὰ ἐκδικηθοῦν τὸ θάνατό μου !.. Αὐτοὶ θὰ γίνουν τὸ χέρι τοῦ Παντοδύναμου Θεοῦ ! Γιὰ νὰ σὲ τιμωρήσουν σκληρά !.. “Ὅπως ἀξίζει σ’ ἓναν Κακούργο σὰν καὶ σένα !..

‘Ο Κράουζ μουρμουρίζει :

— Αὐτὰ ἤθελα νὰ μάθω !..

Δὲν μοῦ χρειάζεται πιά !..

Κλείνει ἀτότομα τὴ συσκευή. Προσθέτει :

— Πήγαινε στὸ διάβολο !..

Ταυτόχρονα καὶ τὸ φάντασμα τοῦ νεκροῦ ἐπιστήμονα χάνεται. Σὰν ὄνειρο πού τὸ σβύνει ἀπὸ τομὸ ξύπνημα !..

‘Ο «Σκοτεινός ! “Ανθρωπος» σφίγγει μὲ λύσσα τὶς κοκολιάρικες γροθιές του. Τρίζει τὰ δόντια. Μουρμουρίζει :

— ‘Ο Κεραυνός πρέπει νὰ φύγει ἀπ’ τὴ μέση... “Ὅσο γιὰ τὴ Θύελλα θὰ δοῦμε... “Ὁμορφὴ εἶναι... Μπορεῖ νὰ τὴν ἀφήσω νὰ ζήσει. Μοῦ χρειάζεται μιὰ συντροφιά !..

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

‘Ο Κράουζ καταστρώνει ἀμέσως τὸ καταχθόνιο σχέδιό του :

Πρῶτα θὰ πιάσει σκλάβους του τοὺς γονεῖς τῶν δυὸ Νέων. Τὸν Ταρζάν καὶ τὴ Τζέιν. Τὸν Γκαούρ καὶ τὴν Ταταμπού.

“Ὑστερα θὰ μπορεῖ μ’ αὐτοὺς νὰ ἐκβιάσει τὸν Κεραυνὸ καὶ τὴ Θύελλα. Νὰ βάλει στὸ χέρι κι’ ἐκείνους...

Νὰ χτυπηθεῖ στήθος πρὸς στήθος μὲ τοὺς Νέους, δὲν τολ-

μάει. Καταλαβαίνει πώς δύσκολα θά μπορούσε νά τά βγάλει πέρα μαζί τους...

Ἀμέσως προχωρεί λίγα βήματα. Στέκει τώρα μπροστά σέ κάποια ἄλλη πολυσύνθετη συσκευή. Πατάει κουμπιά. Γυρίζει διακόπτες. Τή βάζει σέ λειτουργία ...

Τό μηχανήμα αὐτό εἶναι καταπληκτικό ! Ὁ Κράουζ τοῦχει δώσει κι ἕνα παράξενο ὄνομα. Τό λέει : « Προβολή Φαντασμάτων ».

Ἐκεῖνος πού τό χειρίζεται, μπορεί νά φαντασθεῖ ὅ,τι θέλει... Ὅποιον ἄνθρωπο ... Ὅποιο ζῶο καί θεριό!... Μπορεῖ μέ τή φαντασία του νά δώσει ὅσεςδήποτε διαστάσεις σ' αὐτό ... Ὑστερα μέ τά μυστηριώδη κύματα τῆς μηχανῆς, καταφέρει νά στείλει τό φανταστικό αὐτό πλᾶσμα ὅπου θέλει. Ὅσοδήποτε μακριά...

Οἱ ἄνθρωποι πού θά βρεθοῦν ἐκεῖ, θά τό βλέπουν ... Σάν τρομαχτικό φάντασμα !

Κί' ὄχι μονάχα αὐτό !.. Ὁ χειριστής τῆς σατανικῆς συσκευῆς μπορεῖ, πάλι μέ τή φαντασία, νά τό κινεῖ κατὰ τή θέλησή του. Νά τό μεταχειρίζεται σάν ὁσόν το ἄνδρ' ἐκεῖ !

Αὐτό κάνει τώρα κι ὁ τρομερός Κράουζ : Φαντάζεται ἕναν τεράστιο σκελετωμένο Χάρσι ! Ἐνα μεγάλο λεπιδωτό ὄρνις ! Πολλά γιγαντώσυμα προϊστορικά θηρία !...

Ὅλ' αὐτά τό στέλνει μέ τή συσκευή στή Ζούγκλα. Τά βάζει νά κινηθοῦν φανταστικά τόν Ταρζάν, τή Τζέιν, τόν Γκαούρ, τήν Ταταμπού ... Ἀκόμα καί

τούς ἄμοιρους μαύρους ἰθαγενεῖς ...

Σκοπός του εἶναι νά τρομοκρατήσῃ τήν περιοχή. Ὑστερα...

Ἀλλά ἄς ἀφήσουμε τὰ πράγματα ν' ἀκολοθήσουν τή σειρά τους ...

Ἡ συσκευή τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἐπιστήμονα ἔχει κι ἕνα φωτεινό πλᾶσιο.

Μέσα σ' αὐτό βλέπει τά φαντάσματα τῶν Τεράτων. Αὐτά πού ὁ ἴδιος προβάλλει στή Ζούγκλα ...

Ἀλίμονο !.. Σέ μιὰ στιγμή ὁ Κράουζ βλέπει καί κάποιο ἄλλο Τέρας. Αὐτό δέν τόχει πλάσσει ἐκεῖνος μέ τή φαντασία του.

Εἶναι ἕνας τεράστιος μαύρος Σκροπός Μς μεγάλες φτερούγες νυχτερίδας ...

Τό ἄλκοτο αὐτό Στοιχειό, φτερουγίζει πάνω ἐπ' τίς κορφές τῶν θεόρατων δέντρων... Τρέπει σέ φυγή τὰ Τέρατα τοῦ Κράουζ. Διώχνει τόν τρομό ἀπ' τίς ψυχές τῶν ἰθαγενῶν. Σταματάει τόν πανικό !..

Ὁ « Σκοτεινός Ἀνθρωπος » ἀνησυχεῖ τρομερά. Ἀμέτρητα ἐρωτηματικά βασανίζουν τό μυαλό του : Τί τέρας εἶν' αὐτό ; Ποιός ἄνθρωπος στόν Κόσμο τό ἔχει δημιουργήσει ; Ποιός εἶναι τόσο δυνατός, πού νά τολμάει νά τό βάζει μαζί του ;

Ἀμέσως παίρνει ἀπόφαση. Θά τρέξει στή Ζούγκλα. Θά σκοτώσῃ τό ξένο Στοιχειό. Θά πάρῃ σκλάβους του τόν Ταρζάν, τή Τζέιν, τόν Γκαούρ, τήν Ταταμπού. Θά ξαναγυρίσῃ στό πέτρινο νησί του.

Ἀμέσως, ἀπό κάποια ἐσωτερική σκάλα, ἀνεβαίνει στήν τα-

ράτσα τοῦ Πύργου. Τοῦ τρομεροῦ Κάστρου τῆς Συμφορᾶς ! Ἐκεῖ βρίσκεται τὸ τεράστιο Ρομπότ μὲ τὸ παράξενο τριγωνικὸ κεφάλι. Μπαίνει μέσα. Βάζει μπροστὰ τὶς μηχανές του. Ἐκσφενδονίζεται ψηλὰ στὸν οὐρανό. Παίρνει κατεύθυνση κατὰ τὸ Νοτιά. Τραβάει γιὰ τὴ Ζούγκλα.

Καθὼς προχωρεῖ μουγγρίζει ἄγρια. Μὲ λύσσα :

— Κάθε ἀντίπαλος πρέπει νὰ φρεῖναι ἀπ' τὴ μέση. Ἄν δὲν ξεκαθαρίσω μὲ τοὺς ἀνθρώπους, πῶς θὰ τὰ βάλω μὲ τὸ Θεό ;

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Ἀφήνουμε τὸν ἀπαίσιο Κράουζ νὰ σχίζει, μὲ τὸ Ρομπότ, σὰν βολίδα τὸν ἄερα ! Νὰ τρέχει γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ καταχθόνιου σχεδίου του.

Ἐμεῖς ὡς βρεθοῦμε γιὰ λίγο στὸ μαγευτικὸ νησάκι τῆς εὐτυχίας. Ἐκεῖ ποὺ ζοῦν ὁ Κεραυνός, ἡ Θύελλα κι' ὁ Ποκοπίκο.

Ὁ γιὸς τοῦ Γκαούρ, μαζί μὲ τὴν ὁμορφὴ ξανθιά συντροφισσά του, πειραματίζονται σκυμμένοι σὲ κάποια γωνιά τοῦ ἀπέραντου Ἐργαστηρίου τους. Ὅλο κάνουν καινούριες ἀνακαλύψεις. Καινούριες ἐφευρέσεις.

Ὁ «Δυσθεόρατος Ἀντρακλας» σουλατσάρει στὴν αἴθουσα τοῦ θολωτοῦ βράχου. Σοβαρός. Μὲ τὰ χέρια πίσω.

Σὲ μιὰ στιγμὴ σταματάει ἀπότομα. Γυρίζει. Λέει στοὺς δυὸ νέους.

— Τοῦ λόγου σας δὲν γιатρευόσαστε ! Μέρα-νύχτα μελέ-

τες καὶ πειράματα ! Ἄμ, βγέτε καὶ λιγάκι ἔξω... Βγέτε νὰ χαρεῖτε τὰ νειάτα σας ! Τὸ νησί εἶναι γεμάτο «λουλουδόδη ἀνθί» ὅπως λέει κι' ἡ Χουχού.

Ὁ Κεραυνὸς φαίνεται πολὺ ἀπορροφημένος στὴν ἐργασία του. Ἡ φωνὴ τοῦ Ποκοπίκο τὸν ἐνοχλεῖ... Ἀπότομος καὶ σκληρὸς καθὼς εἶναι, ἀρπάζει τὸ νάνο ἀπ' τὸ λαιμό. Προχωρεῖ μερικὰ βήματα. Βγαίνει στ' ἀνοιγμα τοῦ κουφωμένου βράχου... Τὸν πετάει ἔξω. Ξαναγυρίζει στὴ δουλειά του...

Ὁ Ποκοπίκο τραβάει τὴ θυλικὴ σκουριασμένη χατζάρα του. Στριγγλίζει ἄγρια :

— Ἐβγα ἔξω, βρέε !.. Ἐβγα ἂν σοῦ βαστάει !..

Ἀμέσως, γιὰ νὰ συγκινήσει τὴ Θύελλα, βάζει τὰ κλάμματα. Κλαίει σὺν ἀλάδωτο μαγγανοπήγαδο. Σὰν τράμ ποὺ παίρνει στροφὴ.

Πραγματικά. Ἡ Κόρη τοῦ Ταρζάν ἔχει λεπτὴ κι' εὐαίσθητὴ καρδιά. Λυπᾶται τὸ νάνο ποὺ κλαίει. Βγαίνει ἔξω. Τὸν παίρνει μαζί της. Τραβᾶνε πὺδ πέρα. Κάθονται σὲ μιὰ πέτρα.

Ἡ Θύελλα τὸν παρηγορεῖ :

— Μὴ τὸν παρεξηγεῖς, Ποκοπίκο. Μπορεῖ νὰ φαίνεται σκληρὸς κι' ἀπότομος... Ὅμως στὸ βάθος εἶναι εὐγενικὸ παλικάρι. Ἐχει χρυσὴ καρδιά !..

Ὁ «Δυσθεόρατος Ἀντρακλας» μαλακώνει. Μουρμουρίζει βαριά :

— Ἀς ἔχει χάρη ποῦναι... γνωστός σου ! Ἀλλοιῶς θὰ τοῦ τὸ κλαδεύα τό... μυαλοβάρελο !

Κυττάζει τώρα στὰ μάτια τῆ

Νέα. Παίρνει ύψος ποιητικό.
Ψιθυρίζει ρομαντικά:

—Τὶ ὁμορφα πούναι τὰ μάτια
σου, Θυέλλα!.. Μοιάζουν σὰν
δυὸ μεγάλες γαλάτιες χάντρες!..
Ἄπ' αὐτὲς πού κρεμῶνε στους
χαιμούς τῶν γαϊδάρων!

Κυττάζει ἀμέσως τὰ μαλλιά της:
—Καὶ τὰ μαλλιά σου, Θυέλλα,
εἶναι ὁμορφα! Μοιάζουν μὲ χρυ-
σοῦξανθο σανό! Ἄπ' αὐτὸν πού
τρώνε οἱ γαῖδαροι!..

Τώρα ρίχνει μιὰ ματιὰ στὰ
γέλια της. Συνεχίζει μὲ ποιητι-
κὴ ἔξαρση:

—ὦ, ναί!.. Καὶ τὰ χεῖλη
σου τυγχάνουν ὁμορφα Θυέ-
λλα!.. Εἶναι κόκκινα σὰν τ' αὐγά
τῆς κόττας!

Ἡ Κόρη τοῦ Ταρζάν χαμογε-
λάει. Τὸν κάνει γοῦστο:

—Μὰ τ' αὐγά τῆς κόττας εἴ-
ναι ἄσπρα, Ποχοπίκο:

Ὁ νάνος τὴν ἀποστομώνει:

—Τυγχάνει Λαμπρή. Τάχου-
νε... βάψει τώρα!

Ἡ Θυέλλα ξεκαρδίζεται στὰ
γέλια... Ὁ Ποχοπίκο νομίζει πὼς
εἶναι ἡ κατ'ἀλλήλῃ εὐκαιρία πού
ῥητάει. Ἀποφασίζει νὰ τῆς κά-
νει ἐρωτικὴ ἐξηκολόγηση.

Γονατίζει δαικρυσμένος μπρο-
στὰ στὰ πόδια της. Βάζει τὸ δε-
ξί χεῖρ στὴν καρδιά. Ἀρχίζει:

—Σπαράζικάρδιος Νεάνις!..

Ἡ καρδιά μου σὲ ἤρασθη κε-
ραιοβολῶς! Τουτέστι... πολὺ
σὲ γουστάρω, ἀρεστέ μου!..

Ἐκείνη τῇ στιγμή, ἅπ' τὸ ἑρ-
ωτικό τοῦ θελωτοῦ βράχου,
γαίνει ὁ Κεραυνός... Φαίνεται
μελαγχολικός. Συλλογισμένος.

Ἡ Θυέλλα καταλαβαίνει τὴν
εἰτία. Ρωτάει:

—Δὲν ἔγινε λοιπὸν τίποτα;

Ὁ Νέος μουρμουρίζει:

—Ὁχι... Τὸ πείραμα μὲ τὶς
κοσμικὲς ἀκτίνες, ἀπέτυχε!.. Θὰ
δοκιμάσω πάλι... Κάποτε θὰ
πετύχω!..

Ἡ Κόρη τοῦ Ταρζάν σηκώνε-
ται. Πιάνει ἅπ' τὸ μπράτσο τὸν
Κεραυνό. Προχωροῦν ἀργὰ στὴν
καταπράσινη καὶ λουλουδιασμέ-
νη βλάστηση...

Ὁ Ποχοπίκο ξαπλώνει κάτω.
Εἶναι ἔξω φρενῶν. Ἡ ἐρωτικὴ
του ἐξομολόγηση ἔχει κοπεῖ στὴ
μέση. Φωνάζει στὴ Θυέλλα:

—Ἐ, κυρὰ Λεγάμενη!.. Ἄν
εὐκαιρήσεις καμμιὰ βολά, ἔλα
νὰ σοῦ πῶ τά... πάρα κάτω!

Ἀμέσως κυττάζει ἄγρια τὸν
Κεραυνό. Φωνάζει πάλι:

—Ἐννοια σου βρε Μυστήριε
καὶ πού θὰ μοῦ πᾶς!.. Ἄν δὲν
σοῦ φάω τὸ Κορίτσι, νὰ μὴ μὲ
λένε... Θρασύβουλο!..

Περνάει πολλὴ ὥρα... Ὁ Κε-
ραυνὸς κι' ἡ Θυέλλα ἀκόμα νὰ
φανοῦν... Σίγουρα θὰ βροῖσκον-
ται στὴν ἀντικρυνὴ πλευρὰ τοῦ
νησιοῦ. Πίσω ἅπ' τὰ μεγάλα
βράχια... Θὰ κουβεντιάσουν γιὰ
τὰ ἡλεκτρομαγνητικὰ κύματα!..
Γιὰ τὶς Κοσμικὲς ἀκτίνες τους...

Ὁ Ποχοπίκο, ξαπλωμένος σὸν
πασσὰς στὸ γρασίδι, σιγανοτρα-
γουδάει. Ἐχει πάρει ἓνα μα-
κρόσυρτο πονεμένο ἀμανεδάκι:

—εἰ *Ααααμάαααααααν!..*
Νάταν ὁ οὐρανὸς χαρτί.
κι' ἡ θάλασσα... ποδὴλατο.
Νὰ καβαλλοῦσα, βρε παιδιὰ
νὰ πάγαινα στή... Ζούγκλα!
Ποῦ μὲ προσμένει μιὰ Μαμζέλ,
μούρλια, τσαχπίνια καὶ

[γκιουζέλ!]

Καὶ νά: Τὸ ἀμανεδάκι ξαφνί-

κά κόβεται. 'Ο νάνος γυρίζει πρὸς τὴ θάλασσα. Τὰ κομμά του μάτια γουρλώνουν. Πετιέται ὀρθός. Ψιθυρίζει χαμένα:

—Μέγας εἶσαι Κύριε!

Μονάχα σὲ χίλια μέτρα ἀποστασι, ἀντικρύζει ἓνα ἱστιοφόρο. Ἀρμενίζει μ' ὀρθάνοιχτα πανιά. Ἔχει βάλει πλῶρη κατὰ τὸ νησί...

'Ο Ποκοπίκο μένει ἀκίνητος. Μαρμαρωμένος...

Περνᾶνε λίγες στιγμές... Τὸ Καραβὶ βροίσκεται τώρα κοντὰ στὴν παραλία. Πολύ κοντά...

Πάνω στὰ ξάρτια, τέσσερες ἄνθρωποι λύνουν τὰ πανιά. 'Ο νάνος τοὺς ἀναγνωρίζει. Τὰ μάτια του λάμπουν παράξενα. Στριγγίζει τρελλὸς ἀπὸ χαρά:

—Γεῖά σας βρέεε !.. Καλωσορίσατε βρέεεεεεε !..

ΤΕΡΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ

ΡΟΜΠΟΤ.

Εἶδαμε τὸν Κράουζ γὰ ξεκινάει ἀπ τὸ πέτρινο νησί του. 'Ο χαλύβδινος γίγαντας μὲ τὸ τρίγωνο κεφάλι, σγίζει σὺν βολίδα τὸν οὐρανόν... Τραβάει κατὰ τὸ Νοτιά...

Καὶ γὰ: 'Αφάνταστα γρήγορα φτάνει στὴ Ζούγκλα... Εἶναι νόχτα ἀκόμα. Τ' ὀλόγιμο φεγγάρι τραβάει γὰ τὴ δύση του...

Τὸ τεράστιο Ρομπότ ἀνοίγει τοὺς ἐκτυφλωτικούς προβολεῖς τῶν ματιῶν τῶν. Πετᾶει τώρα χαμηλά. Πάνω ἀπ' τὰ θεόρματα δέντρα. Ψάχνει ὀλόκληρη τὴν περιοχὴ...

Τὰ φαντάσματα τῶν Τεράτων, ἔχουν ἐξαφανισθεῖ πιά. Ἀπὸ τότε πού σταμάτησε νὰ ἐκπέμπει

τὰ κύματα μὲ τὴ σατανικὴ συσκευή του...

Ξαφνικά, τὸ φῶς τῶν προβολέων του πέφτει πάνω στ' ἄσπρην Τέρας πού ἀναζητᾷ... Εἶναι ὁ τεράστιος μαῦρος Σκροπιός. Μὲ τὶς ἀπέραντες νυχτεριδένιες φτεροῦγες...

'Ο Σκοτεινὸς Ἀνθρωπος κάνει τοὺς κατάλληλους χειρισμοὺς στὸ τρομερὸ του μηχανήμα. Ἀρχίζει λυσσασμένη ἐπίθεση στὸ ἀπαίσιο Στοιχεῖο.

'Η φοβερὴ Τερατομαχία ἀρχίζει. Λίγο πρὶν πάνω ἀπ' τὶς κορφές τῶν δέντρων τῆς Ζούγκλας.

'Ο Ταρζάν, ὁ Γκαούρ, ἡ Τζέιν, ἡ Ταταμπού, κρύβονται πίσω ἀπὸ κάτι βράχια. Παρακολουθοῦν μὲ φρίκη τὸ κακὶ πού γίνεται.

Τὸ Ρομπότ τοῦ Κράουζ χύνεται μ' ἀφάνταστη ὀρμή πάνω στὸ φτερωτὸ Σκροπιό. Πασχίζει νὰ τὸν καρφώσει μὲ τὸ σιδερένιο κέρατο τοῦ κεφαλιῦ του.

Χαμένος κόπος. Τὸ λεπιδωτὸ δέρμα τοῦ τεράστιου ἐρπετοῦ, ἔχει ἀφάνταστη ἀντοχή. Εἶναι πρὶν σκληρὸ ἀπ' τ' ἀτσάλι.

'Ο Κράουζ κάνει μιά, δύο, τρεῖς τέτοιες προσπάθειες. Στὴν τέταρτη, τὸ φοβερὸ ἔμβολο τοῦ κεφαλιῦ τοῦ Ρομπότ σπάζει. Πέφτει κάτω μὲ βαρὺ πάταγο...

'Ο σοφὸς Ἑγκληματίας μανιάζει. Ἀδύνατο νὰ φανταστεῖ πὺς θὰ μπορούσε νὰ συναντήσει τέτοιαν ἀντίσταση !..

Τὸ Τέρας τοῦ παντοδύναμου Νάχρα—Ντοῦ τὸν ἔχει φέρει σὲ δύσκολη θέση. Σὲ τραγικὴ!

'Ο φτερωτὸς Σκροπιός, μὲ τὴν στιγμὴ κρατοῦσε ἄμυνα. Τὸ

ΤΣΙΧΛΙΜΠΟΧΛΗΣ

1. 'Ο Τσιχλιμπόχλης κάθε βραδάκι ἀράζει σὲ μιὰ φτωχική Ταβερνούλα. Πίνει γιὰ νὰ πᾶνε κάτω τὰ φαρμάκια. Σκάει καὶ κανένα τραγουδάκι μὲ τὴν κιθαρίτσα.

3. Κάτι φίλοι, ἀποφασίζουν νὰ σκάρωσουν στὸν Τσιχλιμπόχλη μιὰ μακάρια φάρσα: Τὸν σηκώνουν ἀναίσθητο. Τὸν πᾶνε στὴ φτωχική κάμαρά του.

5. Γάζουν μέσα σ' αὐτὸ τὸν ἀναίσθητο Τσιχλιμπόχλη. Τοῦ σταυρώνουν κανονικά στὸ στήθος τὰ χέρια. Τὸν στολίζουν μὲ πολλὰ κι' ὀμορφα λουλούδια.

2. 'Απόψε ὅμως τᾶχει παραπαιε! 'Απ' τὸ μεθύσι πέφτει σὲ βαθὺ λήθαργο... 'Ο Ταβερνιάρης τὸν σέρνει ἐξ' αὐτοῦ τὸ μαγαζί. Τὸν πετάει ἀναίσθητο στὸ δρόμο.

4. 'Ενας ἀπ' τοὺς φαρσέρ τρέχει ἀρέσως σὲ κάποιο ψερετροποιεῖο. Νοικιάζει γιὰ δυὸ μέρες ἓνα φέρετρο. Τὸ μεταφέρει στὴν κάμαρα τοῦ μεθυμένου.

6. Τὸ πρωτὶ, ὁ Τσιχλιμπόχλης ξυπνάει μέσα στὸ φέρετρο. 'Ανασηκώνεται. Κυττάζει χαμένα. Μουρμουρίζει: — «Διάβριλε! Πότε πέθανα καὶ δὲν τὸ πῆρα χαμπάρι;!»

Ο ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΥΤΑΜΑΡΑΣ

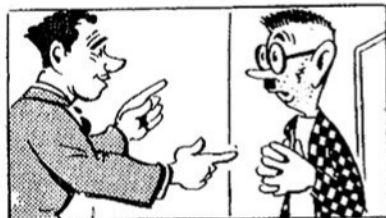
Περιπέτεια 2

7. Περνάει ολόκληρη αὐτὴ ἡμέρα κι' ἄλλη μιὰ ἀκόμα. Ὁ Τσιχλιμπόχλης ἀρχίζει ν' ἀνησυχεῖ. Μιὰ καὶ δὴ πηδάει ἀπ' τὸ φέρετρο. Βγαίνει βιαστικός ἐξω...

8. Τρέχει στὴ Δημαρχία. Βάζει τίς φωνές: — «Εἶμαι ἕνας ἀπορος νεκρός, κύριοι! Πρέπει νὰ ἐνταφιασθῶ γρήγορα. Κάνει μεγάλη ζέστη. Ἐχῶ ἀρχίσει νὰ... μυρίζω!..».

9. Ὁ ὑπάλληλος τὸν περνάει περισσότερο γιὰ τρελλό, παρὰ γιὰ πεθαμένο. Τοῦ λέει: — «Μάλιστα κύριε Μακαρίτη. Θὰ στείλουμε ἀμέσως τὴ Νεκροφόρο τοῦ Δήμου!»

10. Ὁ Τσιχλιμπόχλης γυρίζει τώρα στοὺς γνωστούς. Τοὺς προσκαλεῖ στὴν κηδεῖα του. Ὑστερα, μπροστὰ αὐτὸς μὲ σταυρωμένα χέρια, τραβᾷ οἱ γιὰ τὴν κάμαρά του.

11. Στὸ μεταξὺ ὁ Ἐργολάβος Κηδεῖδων ἀνησυχῆσε πὺ δὲν τοῦ ἐπέστρεψαν τὸ νοικιασμένο φέρετρο. Πηγαίνει καὶ τὸ παίρνει ἀπ' τὸ δωμάτιο τοῦ ψευτονεκροῦ.

12. Ὁ Τσιχλιμπόχλης ἔρχεται μὲ τοὺς «τσηλιμένους» φίλους. Βρίσκει τὴν κάμαρα ἄδεια. Δικηλογιέται: — «Δυστυχῶς, κύριοι! Φτάσαμε ἀργά. Ἡ... κηδεῖα μου ἔχει γίνη!..»

ρα ἀναλαμβάνει ἐπίθεση...

Μὲ τις ἀπέραντες φτεροῦγες του σχίζει τὸν ἀέρα. Κυνηγεί τὸ Ρομπότ. Οἱ τρομαχτικὲς δαγκάνες του τὸν ἀναζητοῦν στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας.

Ὁ Κράουζ βάζει σ' ἐνέργεια τὰ μεγάλα μέσα. Μὲ φοβερὲς ἀτομικὲς ἐκρήξεις ζητάει νὰ τρομοκρατήσει τὸ Στοιχειό. Νὰ μπόρῃ νὰ ξεφύγει.

Τίποτα καὶ πάλι. Ὁ φτερωτὸς Σκροπιὸς πετάει ὅλο γύρω του. Τοῦ φράζει ἀπὸ παντοῦ τὸ δρόμο. Ὅλες οἱ προσπάθειες τοῦ Ρομπότ πηγαίνουν χαμένες. Τὸ Τέρας τοῦ Μάγου εἶναι ἄτρωτο. Ἀθάνατο!

Νὰ ὅμως!.. Ξαφνικά τὰ πράγματα ἀλλάζουν. Ἡ νίκη γέρνει πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σκοτεινοῦ Ἀνθρώπου.

Ὁ σατανικὸς Κράουζ, ἀρχίζει ἓνα φοβερὸ παιχνίδι. Ἀφοῦ στὸ κορμὶ τοῦ Σκροπιοῦ δὲν μπορεῖ νὰ κάνει τίποτα, τὰ βάζει μὲ τις φτεροῦγες του.

Καὶ νά: Μὲ ἀφάνταστη ὀρμὴ διευθύνει τὸ Ρομπότ πάνω σ' αὐτὲς. Περνάει μέσα ἀπ' τὴ χοντρή μεμβράνη τους. Ἀνοίγει μεγάλες τρύπες. Σπάζει καὶ τὰ κόκαλα ποὺ τις συγκρατοῦν...

Οἱ ἐπιθέσεις του αὐτὲς συνεχίζονται γιὰ πολὺ ἀκόμα. Οἱ ἀπέραντες φτεροῦγες τοῦ Σκροπιοῦ κουρελιάζονται. Σὰν πανὰ καθαριοῦ ποὺ τάχει ξεσχίσει λυσσασμένος βορριάς.

Τὸ Τέρας τοῦ Νάχρα-Ντου ἀρχίζει νὰ τρικλύζει στὸν ἀέρα. Δυσκολεύεται θάνατα νὰ πετάξει. Τώρα αὐτὸ βρίσκεται σὲ τραγικὴ θέση.

Τὸ Ρομπότ τοῦ Κράουζ δὲν

σταματᾷ στιγμή. Φέρνει συνεχῶς βόλτες γύρω ἀπὸ τὸν τεράστιο Σκροπιό. Περνάει μέσα ἀπ' τις ἀπέραντες φτεροῦγες του. Τὶς ἀποκουρελιάζει.

Τὸ Στοιχειό τοῦ Μάγου εἶναι ἀδύνατο πιά νὰ κρατηθεῖ στὸν ἀέρα. Σωριάζεται βαρὺ κάτω. Λίγο πιά πέρα ἀπ' τὰ βράχια ποῦναι κρυμμένοι οἱ δυὸ γίγαντες. Μαζὶ μὲ τις πανώριες συντροφισσὲς τους.

Ἡ τερατομαχία προχωρεῖ στὸ τέρμα τῆς.

Τὸ φοβερὸ Ρομπότ τοῦ Κράουζ χαμηλώνει ξαφνικά. Πέφτει πάνω στὸ Σκροπιό. Τώρα ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ πετάξει. Τώρα θὰ τὸν ἀποτελειώσει.

Ὅμως ὁ Κράουζ κάνει τὸν λογαριασμὸ χωρὶς τὸν ξενοδόχο. Ὁ Σκροπιὸς τοῦ Νάχρα-Ντου δὲν εἶναι τόσο ἀδύναμος ὅσο φαντάζεται.

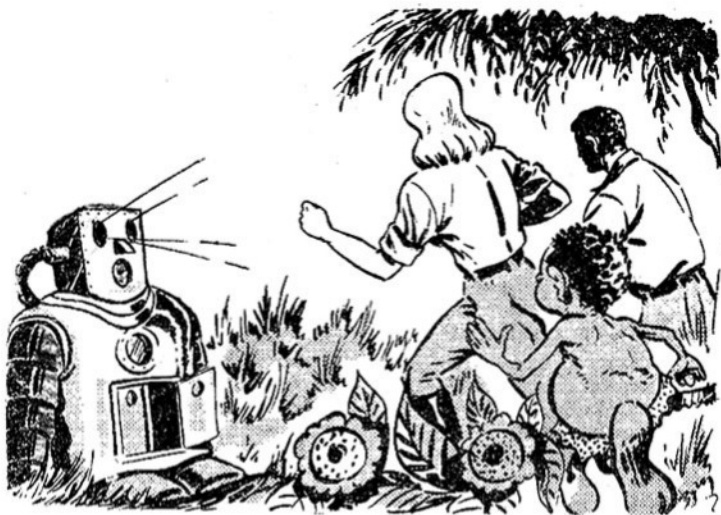
Καὶ νά: Ἀπλώνει ἀπότομα τὴ μιὰ ἀπ' τις δυὸ τεράστιες δαγκάνες του. Ἀρπάζει τὸ Ρομπότ ἀπ' τὴ μέση. Τὸν σφίγγει τρομαχτικά.

Τὸ χαλύβδινο κορμὶ τοῦ ἱπτάμενου γίγαντα τρίζει ἀπαίσιμα. Ὁ ἔλικας τῆς ράχης του σταματᾷ. Τὰ μηχανικὰ σπλάχνα του ἀνακατώνονται παράξενα. Μονγγρίζουν ἀλόκοτα!

Τὸ σφίξιμο τοῦ Σκροπιοῦ εἶναι ἀφάνταστα δυνατὸ...

Ἀλίμονο! Σὲ λίγες στιγμὲς ἕνας τρομερὸς κρότος ἀκούγεται. Τ' ἀτσαλένιο κορμὶ τοῦ γίγαντα σπάει. Τὸ Ρομπότ κόβεται στὴ μέση!

Ὁ Σκοτεινὸς Ἀνθρώπος βρίσκεται ψηλά, στὸ στήθος του. Στὴ θέση τοῦ πιλότου. Δὲν πα-

Ὁ Κεραυνός, ὁ Γιός τοῦ Γκαούρ, κι' ἡ Θάελλα, ἡ Κόρη τοῦ Ταρζάν, τρέχουν νὰ ἐπιβιθαστοῦν στὸ Ρομπότ. Ὁ Ποκοπίκο τοὺς ἀκολουθεῖ.

θαίνει τίποτα. Πετιέται τρομοκρατημένος ἔξω ἀπ' τὴν κατεστραμμένη οὐσκευή. Τὸ βάζει στὰ πόδια. Τρέχει νὰ σωθεῖ.

Ὁ Γκαούρ, ὁ Ταρζάν κι' οἱ δύο γυναῖκες τὸν κυνηγᾶνε.

Ὁ τεράστιος Σκροπιός ἔχει βγεῖ νικητής. Ἀμέσως ξεκινάει κι' αὐτός. Τραβάει κατὰ τὸ βορριά. Ὅσο προχωρεῖ, τόσο μικραίνει. Ὅταν φτάνει στὰ χαλάσματα τοῦ Ἀρχαίου Ναοῦ, ἔχει ξαναγίνει πολὺ μικρός. Ὁσος ἦταν τὴ στιγμή πού ὁ Μάγος τὸν ἔβγαλε ἀπ' τὸ παλιὸ πηλινὸ δοχεῖο.

Ταυτόχρονα τὸ μικροσκοπικὸ κορμί του ταράζεται πάλι. Λές

καὶ δέχτηκε δυνατό ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. Μὲς' ἀπ' τὸ φαρμακερὸ ἔρπετό ξεπετάγεται ἓνας τεράτιομορφος ἄνθρωπος. Εἶναι ὁ μονόφθαλμος Μάγος Νάχρα-Ντού!

Μὲ τὸ κοκαλιάρικο χέρι του πιάνει τὸ Σκροπιό. Κατεβαίνει μὲ δυσκολία τ' ἀμέτρητα χωματένια σκαλοπάτια. Φτάνει κάτω. Ξαπλώνει βαρὺς πάνω στὶς φριχτὲς νεκροκεφαλές του. Ἀναστενάζει μ' ἀνακούφιση. Μουρμουρίζει :

— Τὸ σιδερένιο Τέρας τοῦ λευκοῦ Κακούργου, δὲν ξεῖ πιά. Ἡ Ζούγκλα μας ἔχει σωθεῖ!

Ο ΚΡΑΟΥΖ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ

‘Ο σοφὸς Σατανὰς βρίσκεται γυνὸς κι’ ἀδύναμος τώρα. Σὰν τὸ σαλιγκάρι ποῦχει παρατήσει τὸ καβούκι του...

Στὸ μεταξύ, τὸ βαθὺ μαῦρο σκοτάδι τῆς νύχτας ἔχει ἀρχίσει νὰ ξεθοριάξει.

‘Ο μελαψὸς Ἕλληνας γίγαντας τρέχει πρὸ μπροστὰ ἀπ’ ὅλους τοὺς ἄλλους. Με τεράστια πηδήματα καταφέρει νὰ φτάσει τὸν Κράουζ. Ἀπλώνει τὸ τρομερὸ χέρι του. Τὸν ἀροᾷ ἀπ’ τὸ λαιμό.

‘Ο Σκοτεινὸς Ἄνθρωπος, ἀπὸ τρομερὸ λιοντάρι, γίνεται μὲ μιᾶς, φοβισμένος λαγός.

Στὸ μεταξύ φτάνουν κοντὰ ὁ Ταρζάν κι’ οἱ δύο γυναῖκες.

‘Ο κακοῦργος Ἐπιστήμονας γονατίζει. Τρέμει σὰν καλαμί πρὸ τὸ φλοσάει ἀγέρας. Παρακαλεῖ νὰ τὸν λυπηθοῦν ... Νὰ μὴ τὸν σκοτώσουν...

‘Ο Ταρζάν, ὁ Γκαούρ κι’ οἱ συντρόφισσές τους, τὸν κυττάζουν μ’ ἀπορία. Δὲν ξέρουν ποῖος εἶναι. Πρώτη φορά τὸν ἀντικρύζουν...

‘Ο Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας μουγγρίζει :

— Σκύλει!.. Δὲν εἶσαι λοιπὸν ὁ Κράμπ !.. ‘Ο κακοῦργος π’ ἄρπαξε τὴν Κόρη μου : Πέσ’ μας ποῖος εἶσαι; Πῶς βρέθηκες ἐδῶ; Τί ζητᾷς νὰ κάνεις;

‘Ο Σκοτεινὸς ἄνθρωπος βρίσκεται σὲ δύσκολη θέση. Δὲν ξέρει τί ν’ ἀποκριθεῖ ...

‘Ομως ξαφνικὰ τὰ μεγάλα μάτια του λάμπουν παράξενα ... Μιὰ φωτεινὴ ἰδέα περνάει ἀπ’ τὸ νοῦ του .

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ τὸν κρατᾶνε σκλάβο τους, δὲν ξέρουν τίποτα γι’ αὐτόν ... Μπορεῖ νὰ τοὺς ἀραδιάσει ὅσες ἀλήθειες καὶ ψέμματα θέλει. Μουρμουρίζει.

— Εἶμαι ὁ δόκτωρ Κράουζ!.. ‘Ο κακοῦργος Κράμπ δὲν ξηλιά. Ἐγὼ μὲ τὰ χέρια μου τὸν σκότωσα ... Ἐγὼ καθαρίζω τὴ γῆ ἀπ’ αὐτὸ τὸ βρωμερὸ σκουλήκι!.. Στὴ Ζούγκλα δὲν ἦρθα γιὰ κακὸ. Ἐφτάσα μὲ τὸ Ρομπὸτ ἀπ’ ἓνα μακρυνὸ νησί. Σὲ κάποια συσκευή μου εἶδα τὰ τρομαχτικὰ Τέρατα ποῦχαν ξεχυθεῖ ἐδῶ... Παρακολούθησα τὴν ἀγωνία, τὸν τρόμο καὶ τὴ φρίκη σας. Ἦρθα νὰ σώσω ἀπ’ τὸ θάνατο ἐσᾶς. Ἀπ’ τὴν καταστροφή τὴν ἀπέραντη κι’ ἄγρια χώρα σας !..

‘Ο Ταρζάν δὲν πιστεύει. Τραβάει τὸ μαχαίρι του νὰ τὸν χτυπήσει..

— Σκύλε !.. Δὲν μ’ ἀρέσουν τὰ μούτρα σου ! Σίγουρα θάσαι κι’ ἐσὺ ἓνας δεύτερος Κράμπ. Ληστής καὶ κακοῦργος σὺν κι’ ἔκείνον !.. Πρέπει νὰ πεθάνεις... Τὸ βρωμερὸ τομάρι σου θὰ μείνει στὴ Ζούγκλα !..

‘Ο Γκαούρ προφταίνει. Ἀρπάζει τὸ χέρι τοῦ συντρόφου του. Τὸν συγκρατεῖ. Δὲν τὸν ἀφήνει νὰ κάνει τὸ κακὸ.

— Μὴ Ταρζάν !.. Δὲν ξέρομε .. Μπορεῖ νὰ λείει ἀλήθεια... Μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι κακὸς ἄνθρωπος !.. Πῶς θὰ κάνεις ἓνα τέτοιο ἔγκλημα !..

‘Ο Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας βάζει τὸ μαχαίρι στὴ θήκη. Ὅμως γυρίζει στὸ μελαψὸ γίγαντα. Τὸν κυττάζει ἄγρια :

— Πάντοτε ὁ ἴδιος εἶσαι. ‘Ο ἴδιος θὰ μείνεις. Ἀμέτρητες φο.

ρὸς ἔχεις κρατήσῃ τὸ χέρι μου, γιὰ νὰ σώσεις κακούργους. Κακούργους πού ὕστερ' ἀπὸ λίγο ζητᾶνε νὰ μᾶς ρουφήξουν τὸ αἷμα!.. Ἡ καλωσύνη σου, Γκαούρ, εἶναι ἐγγληματική!..

Ὁ ὑπέρκοπος Ἑλληνας εἶναι πάντα περήφανος! Ἡ καρδιά του στέκει ψηλὰ ἀπ' τ' ἀνθρώπινα πάθη. Ἀπ' τίς κακίες καὶ τίς μικρότητες!..

Βοηθᾷ τὸν Κράουζ νὰ σηκωθεί, Μουρμουρίζει:

— Μὴ φοβᾶσαι λευκέ... Ἄν εἶσαι καλὸς ἄνθρωπος, μονάχα βοήθεια καὶ προστασία θὰ βρεῖς ἀπὸ μᾶς...

Ὁ καταχθόνιος Ἐπιστήμονας ξεθαρρεῖται. Κυττάζει μ' εὐγνωμοσύνη τοὺς δυὸ γίγαντες:

— Σᾶς εὐχαριστῶ πού δὲν θελήσατε νὰ μοῦ κάνετε κακό... Ὅμως θὰ δεῖτε πὼς κι' ἐγὼ θὰ μπορέσω νὰ σᾶς βοηθήσω. Νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος...

Σταματάει γιὰ λίγες στιγμές. Ἀμέσως συνεχίζει:

— Μονάχα ἐγὼ ξέρω πού βρίσκεται τὸ νησί τοῦ Κράμπ... Μπορῶ νὰ σᾶς πάω ἐκεῖ. Νὰ ξαναβρεῖτε τὰ χαμένα παιδιὰ σας...

Ἡ ἄμοιρη Τζέϊν τὸν ἀκοῦει. Ἡ χαρὰ πού νοιώθει εἶναι ἀφάνταστη. Μονάχα πού δὲν πέφτει στὰ πόδια του. Τὸν παρακαλᾷ μὲ βουρκωμένα μάτια:

— Ναί, καλὲ μου ξένη!.. Πηγαινέ μας στὸ νησί τοῦ κακούργου... Ἄς ξεναδῶ τὴν Κόρη μου!.. Κι' ἄς πεθάνω τὴν ἴδια στιγμή!..

Ὁ Σκοτεινὸς Ἄνθρωπος τὴν παρηγορεῖ:

— Μείνε ἡσυχῇ, κυρά μου...

Γρήγορα θὰ σφίξεις στὴν ἀγκαλιά τὴ χαμένη σου Κόρη...

Γυρίζει στὴν Ταναμπού:

— Κι' ἐσύ θὰ ξαναβρεῖς τὸ χαμένο γιό σου!..

Ἡ πανώρια Ἑλληνίδα χαμογελάει πονεμένα:

— Ἀλίμονο!.. Λάθος κάνεις λευκέ! Τὸ δικό μας παιδί ἔχει πεθάνει... Τὸ θάψαμε μὲ τὰ χέρια μας...

Ὁ Κράουζ ἐπιμένει:

— Ὅχι. Ὁ γιός σας ξῆ... Δὲν ξέρω πὼς ξῆ. Ὅμως σᾶς ὀρκίζομαι: Θὰ τὸν ξανασφίξετε στὴν ἀγκαλιά σας ζωντανόν!..

Ὁ Ἀρχὸντας τῆς Ζούγκλας, ὁ Γκαούρ, οἱ δυὸ γυναῖκες κι' ὁ Κράουζ, ξεκινᾶνε τώρα... Ὁλοι μαζὶ φτάνουν στὴ σπηλιὰ τοῦ Ταρζάν.

Ἐκεῖ ἀποφασίζουν νὰ φύγουν...

Κάτω στὸ μεγάλο λιμᾶνι βρίσκεται τὸ ἱστοφόρο πού τοὺς εἶχαν χαρίσει κάποτε οἱ Κουρσάροι. Ὁ Κράουζ θὰ εἶναι καπετάνιος τους. Θὰ τοὺς ὀδηγήσει στὸ νησί τοῦ Κράμπ...

Ἔτσι καὶ γίνεται. Τὴν ἄλλη μέρα φτάνουν στὸ μεγάλο λιμᾶνι. Μαζί τους, πάνω στὴ ράχη ἐλέφαντα, φέρουν καὶ τὸν Κραγιαμπού. Τὸ καλόκαρδο παλικᾶρι εἶναι τώρα καλύτερα. Ὅμως ἔχει ἀδυνατίσει πολὺ. Δὲν θάταν σωστὸ νὰ τὸν πάρουν μαζί τους. Νὰ κάνει ἓνα τόσο μεγάλο ταξίδι.

Ὁ Ἀρχὸντας τῆς Ζούγκλας τὸν ἐμπιστεύεται στὸ σπίτι κάποιου πλούσιου φίλου. Μαζί του μένει κι' ἡ Χουχού!.. Τοὺς δίνει ὅμως παραγγελία:

— Ἄν βρεῖτε τὸν Ἀντρακλά

Μπροστά στο σατανικό μηχάνημα, παρουσιάζεται τώρα ο νε-
κρός Κράμπ!..

— Μονάχος βέβαια. 'Αλλά όχι
και έντελώς μονάχος. Μένουν ο
Κεραυνός κι' η Θύελλα! 'Ας
είναι καλά τὰ παιδιά! Μου κρα-
τάνε πότε-πότε συντροφιά σιή
μοναξιά μου!

— Ποιοί είναι αυτοί

— Ξέρω κι' ἐγώ; Θὰ σᾶς γε-
λάσω! Τώρα βρίσκονται στην
άντικρυνή παραλία τοῦ νησιού.
Πίσω ἀπ' τὰ μεγάλα βράχια.
Πάμε νὰ τοὺς δειτε;

— Όλοι εἶναι σύμφωνοι. Ξεκι-
νᾶνε. Τὸν Κράουζ τὸν ἔχουν
ξεχάσει έντελώς. Λές καὶ δὲν
ἦρθε μαζί τους. Λές καὶ δὲν
τὸν ἄφησαν μέσα στο καράβι.

Καθὼς προχωροῦν, ἡ Ταταμ-
πού θυμᾶται τὸ μέρος ποῦχαν

θάψει τὸ παιδί τους. Τὸ νεο-
σκαμμένο χῶμα ξεχωρίζει ἀ-
κόμα.

Τὰ μάτια τῆς πανώριας 'Ελ-
ληνίδας φωτίζονται παράξενα.
Αὐτὴ τῇ στιγμῇ ἔρχονται στὸ
νοῦ της τὰ λόγια τοῦ 'Επιστή-
μονα ποὺ τοὺς ἔφερε στὸ νησί.
Γυρίζει στοὺς συντρόφους της:

— 'Ο Κράουζ λέει πὼς ὁ
γιός μας δὲν πέθανε. Πὼς ἔη
καὶ βρίσκεται ἐδῶ. Αὐτὸ μπο-
ροῦμε νὰ τὸ μάθουμε ἀμέσως.
Θ' ἀνοίξουμε τὸ μικρὸ τάφο.
Τὰ κόκαλα τοῦ γιοῦ μας πρέπει
νὰ βρίσκονται ἐδῶ.

Γονατίζει. Μὲ τὰ δάχτυλά
της τραβᾶει τ' ἀφράτα χῶματα.
'Αμέσως γονατίζει ἀντίκρου της

κι' ὁ Ἰκαοῦρ. Τὴ βοηθάει.

Σὲ λίγες στιγμὲς ὁ τάφος εἶναι ἀνοιχτός. Ὅμως καὶ ἀδειος μαζί. Τίποτα δὲν βρίσκεται. Οὐτὲ τὰ κόκαλα τοῦ μωροῦ, οὔτε τὸ ξυλένιο κουτὶ ποὺ τὸ εἶχαν κλείσει μέσα.

Ὁ Γκαοῦρ κι' ἡ Ταταμποῦ κυττάζονται χαμένα! Λέξη δὲν βγαίνει ἀπ' τὰ χεῖλια τους.

Ὁ Ποκοπίκο προσπαθεῖ νὰ μπαλώσει τὰ πρᾶγματα :

— Μὴ σὰς φαίνεται παράξενο. Αὐτὰ τὰ πιτσιρίκια εἶναι ἀθῶα πλάσματα. Πηγαίνουνε ὁλοζούπητα στὸν Παράδεισο. Μαζί μὲ κόκαλα καὶ μὲ κουτιά! Ἀντιλαβοῦ;

Ὁ Γκαοῦρ ξαναγεμίζει μὲ τὰ χῶματα τὸ μικρὸ τάφο. Ὅλοι μαζί ξεκινᾶνε πάλι. Προχωροῦν γὰρ τὴν ἀντικρυνὴ παραλία τοῦ νησιοῦ.

Ξαφνικά, δυνατὸς θόρυβος ἀκούγεται πίσω τους. Γυρίζουν κατάπληκτοι. Ἀντικρύζουν τὸν Ρομπότ τοῦ Κράουζ. Αὐτὸν μὲ τὸ τετράγωνο κεφάλι. Τὸν βλέπουν ν' ἀνεβαίνει στὸν οὐρανό. Νὰ φέρνει ἓνα γύρο πάνω ἀπ' τὸ νηοί. Ἀπ' τὸ megafono ποὺ βρίσκεται στὸ τεράστιο στρογγυλὸ στόμα του, βγαίνει τρομαχτική φωνή :

— Ἀλίμονο σὲ σὰς!.. Μεγάλες συμφορὲς σὰς περιμένουν!..

Ὁ Ποκοπίκο τὰ χάνει :

— Μυστήριον πρᾶγμα!.. Ποιὸς καβάλλησε τὸ « Σιδερένιο Μαντράχαλο » ; τ' Ἡ φωνὴ αὐτὴ δὲν εἶναι τοῦ Κεραυνοῦ!..

Ρωτᾷ τοὺς τέσσερες συντρόφους :

— Φέρετε καὶ κανέναν ἄλλον μαζί σας ;

Ἀποκρίνεται ὁ Ἰκαοῦρ :

— Ναί!.. Μᾶς εἶπε πῶς τὸν λένε Κράουζ!..

Ὁ νάνος γουρλώνει τὰ μάτια ἀπὸ φρίκη :

— Κράουζ τὸν λένε ; Ἀμάν, ἀδερφέ μου, καίχαμε!.. Βρὲ τὸν Κράουζ κουβαλήσατε μαζί σας ;! Δὲν γεμίζατε καλύτερα τ' ἀμπάρια σας μ' ἀναμμένα κάρβουνα ;!

Τὸ Ρομπότ παίρνει ἀμέσως κατεύθυνση κατὰ τὸ βορρῆα. Σὲ λίγες στιγμὲς χάνεται στὸ βάθος τοῦ ἀτέλειωτου οὐρανοῦ...

Οἱ τέσσερες σύντροφοι κι' ὁ Ποκοπίκο γυρίζουν τώρα μπρὸς πίσω. Τρέχουν στὸ μέρος ποῦ ἦσαν, πρὶν ἀπὸ λίγο, ξεκινήσει. Εἶναι περιεργοὶ νὰ μάθουν τί τρέχει!..

Καὶ νά : Γρήγορα φτάνουν ἐκεῖ ...

Ὁ Γκαοῦρ βουτάει στὴ θάλασσα. Ἀνεβαίνει στὸ ἱστοσόφο. Φωνάζει τὸν Κράουζ. Ψάχνει ὁλόκληρο τὸ καράβι. Τίποτα. Ὁ « Σκοτεινὸς Ἀνθρωπος » ἔχει γίνει ἀφαντος!

Ὁ μελαψὸς Ἕλληνας ξαναπηγαίνει στὴν παραλία ...

Ὁ Ποκοπίκο εἶναι βέβαιος :

— Σίγουρα αὐτὸς ἄρπαξε τὸ Ρομπότ!.. Αἰντε τώρα νὰ ξεμπλέξετε μὲ τὸν Κεραυνό!.. Οὔτε ψύλλος τὸν κόρφο σας νάμουναι!..

Καὶ νά : Αὐτὸ ποὺ φοβάται ὁ νάνος, δὲν ἄργεῖ νὰ γίνει ...

Γρήγορα ἀκούγεται ἀνθρώπινο ποδοβολητό. Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Θύελλα φτάνουν ἀλαφιασμένοι. Βλέπουν τοὺς τέσσερες ξένους. Τοὺς ἀναγνωρίζουν. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς Ζούγκλας. Ἐκείνοι ποῦ σῶσαν κάποτε ἀπ'

τις φλόγες τοῦ τρομεροῦ Γ'ια-
χάμπα.

Ὅμως ὁ Ταρζάν, ὁ Γκαούρ
κι' οἱ συντρόφισσές τους δὲν
τοὺς ξέρουν. Πρώτῃ φορὰ τοὺς
ἀντικρύζουν ...

Ὁ Κεραυνὸς ρωτᾷ μ' ἀνεί-
πωτῃ ἀγωνίᾳ :

— Τὸ Ρομπότ!.. Ποιὸς πέταξε
μὲ τὸ Ρομπότ ;

Ὁ Ταρζάν τὸν κυττάζει ἄγρια.
Μουγγρίζει μὲ λύσσα :

— Ὁ Κράμπ ἄρπαξε τὴν Κό-
ρη μας. ἤρθε ναὶ τὴν πάρου-
με!.. Πές μας ποῦ βρίσκεται ;

Ὁ Ποκοπίκο προσπαθεῖ νὰ
μπαλώσει τὰ πράγματα. Ἐξηγεῖ
στὸ Νέο :

— Οἱ κύριοι ἀπὸ δῶ, φέρανε
μαζί τους στὸ καράβι τὸν Κρά-
ουζ ... Ἔτσι γιὰ γοδστο ... Αὐ-
τὸς καβάλλησε τὴν Ρομποτάρα
μας. Κι' ἔκοψε ρόδα μυρωμένα!..
Οἱ Κυρίες ἀπὸ δῶ, ἔχουνε χά-
σει τὰ νιάνιαρά τους, μετὰ συγ-
χωρήσεως ... Ψάχνουνε νὰ τὰ
βροῦνε!.. Μπὰς κι' εἰσαστε τοῦ
λόγου σας ;

Ὁ Κεραυνὸς τρίζει μὲ δύναμι
τὰ δόντια του. Φωνάζει ἄγρια
στοὺς δυὸ γίγαντες :

— Ἐσεῖς φέρατε τὸν Κράουζ ;
Ἐσεῖς τὸν βοηθήσατε ν' ἄρπά-
ξει τὸ Ρομπότ ; Ἐξω ἀπ' τὸ νη-
σί μας γρήγορα!.. Ἀχάριστοι.
Τιποτένιοι!..

Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας
νοιώθει θανάσιμη προσβολή. Τὰ
γαλάζια μάτια του σκοτεινιά-
ζουν :

— Σκύλε!.. Φαίνεται πὼς κι'
ἐσύ εἶσαι κακοῦργος σὰν τὸν
Κράμπ!.. Ἄν ἀγαπᾷς τὴ ζωή
σου, δώσε πίσω τὴν Κόρη μας!..
Ἀλλοιῶς θὰ σὲ ποδοπατήσω κά-

τω. Θὰ σὲ λούσω σὰν βρωμερὸ
σκουλῆκι!..

ΓΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΕΡΑΣ

Ὁ Κεραυνὸς εἶναι τρομαχτι-
κὸς στὸ θυμὸ του. Σὰν μανια-
σμένος σίφουνας χύνεται πάνω
στὸν Ταρζάν. Κάνει νὰ τὸν ἀρ-
πάξει στὰ γερά νεανικά του
μυράτσα!

Ὁ Γκαούρ μπαίνει στὴ μέση.
Πασχίζει νὰ συγκρατήσῃ τὸν
Κεραυνό. Νὰ σώσῃ τὸν Ἀρχον-
τα τῆς Ζούγκλας...

Ὁ φοβερὸς Νέος μανιάζει πύ-
τερο τώρα. Παρατᾷ τὸν Ταρ-
ζάν. Σφίγγει μὲ λύσσα τὴ γρο-
θιά του... Τρομαχτικὸ χτύπημα
δίνει στὸ πρόσωπο τοῦ Γκαούρ!..

Ἀλίμονο!.. Ποῦ νὰ φανταστεῖ
ὁ ἄμοιρος πὼς αὐτὴ τὴ στιγμή
χτυπάει τὸν Πατέρα του!..

Ὁ μελαγχρὸς γίγαντας κλονίζε-
ται γιὰ λίγες στιγμές... Τέλος
σωριάζεται βαρὺς κάτω...

Ὅμως γρήγορα κάνει υπεράν-
θρωπη προσπάθεια. Ξανασηκώ-
νεται... Κυττάζει μ' ἀνείπωτο
θαυμασμό τὸ πανώριο μελαχροί-
νὸ παλικάρι. Ψιθυρίζει :

— Εἶσαι πολὺ δυνατός, Κεραυ-
νέ!.. Ποτὲ δὲν δέχτηκα ἀπὸ
ἄνθρωπο, χτύπημα τόσο τρομε-
ρὸ!.. Ἄν δὲν εἶχαμε σχεδὸν τὰ
ἴδια χρόνια, θά'λεγα πὼς εἶσαι
γίός μου!..

Ὁ Ταρζάν ἀκούει τὰ λόγια
τοῦ συντρόφου του. Θυμώνει
ἀφάνταστα :

— Εἶσαι γελοῖος Γκαούρ!.. Δί-
νεις σ' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο τὸ δι-
καίωμα νὰ περιφρανεύεται!..
Τραβήξου ἀπὸ μπροστά. Θὰ με-
τηθῶ ἐγὼ μαζί του...

Ὁ θρυλικὸς Ἕλληνας ὑπα-

κούει. Παραμερίζει...

Ὁ Κεραυνὸς κι' ὁ Ἀρχοντας
τῆς Ζούγκλας εἶναι ἔτοιμοι νὰ
χυθοῦν ὁ ἕνας πάνω στὸν ἄλ-
λον. Ν' ἀλληλοσπαραχτοῦν...

Ἡ Ταταμπού, ἡ Τζέϊν κι' ἡ
Θυέλλα πέφτουν νὰ ἐμποδίσουν
αὐτὸ τὸ μακελιό... Ὅμως ὁ Γκα-
οῦρ τίς σπρώχνει μὲ δύναμη. Τίς
ὑποχρεώνει νὰ μαζευτοῦν πα-
ράμερα... Φωνάζει ἀγρία :

— Μὴ κουνηθεῖ κανεὶς... Ἀ-
φήστε τους νὰ μονομαχήσουν !..

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ
Γκαοῦρ δὲν ἐπιμένει νὰ ἐμποδί-
σει ἕνα τέτοιο κακό.

Ἴσως ὅμως καὶ νᾶχει δίκιο.
Τὰ λόγια τοῦ Ταρζάν τὸν ἔχουν

πληγώσει βαθιά. Τὸν εἶπε «γε-
λοῖο». Τοῦδειξε πὺς τὸν θεω-
ρεῖ δειλό ! Ἀνὰνδρο !.. Ἀς δο-
κιμάσει λοιπὸν κι' αὐτὸς τὰ τρο-
μερὰ μπράτσα τοῦ ἀγνωστοῦ πα-
λικαριοῦ !.. Ἴσως ἔτσι νὰ συμ-
μορφωθεῖ. Νὰ βάλει χαλινάρι
στὴ γλώσσα του !..

Καὶ νά : Οἱ δύο Ἀντρες χύ-
νονται μὲ λύσσα ὁ ἕνας πάνω
στὸν ἄλλον. Τρομαχτικὴ πάλη
ἀρχίζει...

Ὁ Ποκολίκο ἐνθουσιάζεται :

— Ἐ, ρε πλάξ ποὺ θὰ σπᾶσον
σήμερις !.. Θὰ καεῖ τὸ πελεκού-
δι, ἀδερφέ μου !..

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΤΡΙΤΗ :

Ο ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ

Τεῦχος ἀριθ. 29

Μιὰ ἀπ' τίς πιὸ συναρπαστικὰς

Περιπέτειες.

Ποὺ ἔχει γράψει ὁ

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

Ἐπὶ πλέον ἡ τρίτη κωμικοτραγικὴ Περιπέτεια

τοῦ ΤΣΙΧΛΙΜΠΟΧΛΗ

Πρωταθλητοῦ τῆς Κουταμάρας.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

‘Αγαπητοί μου φίλοι κι’ ἐχθροί :

Σ’ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ ἐκκυκλοφόρησε ὁ Α΄ Τόμος τοῦ θρυλικοῦ μας Περιοδικοῦ «Γκαοῦρ-Ταρζάν», μὲ τὰ τεύχη ἀπὸ 1 μέχρι 12. Τὸ ἐξώφυλλό του εἶναι ἐξαιρετικὸ καὶ ἡ βιβλιοδεσία του καλλιτεχνική. Ἡ τιμὴ του εἶναι δοχ. 20.000. Ὅσοι ἀπὸ σᾶς ἐνδιαφέρεσθε, μπορεῖτε νὰ τὸν ἀγοράσετε ἀπὸ τὰ Ὑποπρακτορεῖα «Σπῦρος Τσαγγάρης».

Σὲ κάθε τόμο ὑπάρχει ἰδιόχειρη δική μου ἀφιέρωση.

Σὲ λίγες μέρες θὰ κυκλοφορήσει ἐπίσης, σὰ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα, ὁ Β΄ τόμος «Γκαοῦρ-Ταρζάν» μὲ τὰ τεύχη ἀπὸ 13-24.

Σύντομα θὰ κυκλοφορήσει καὶ ὁ Τόμος «Ποκοπίκο» μὲ τὰ τεύχη ἀπὸ 1-8. Ἡ τιμὴ τοῦ τόμου αὐτοῦ εἶναι δοχ. 10.000.

Οἱ κονκάρδες Γκαοῦρ καὶ Ταρζάν εἶναι ἑτοιμες. Ὅσοι ἔχουν στείλει χρήματα ἀπὸ τὶς Ἐπαρχίες θὰ τὶς λάβουν. Ἐκεῖνοι ποὺ μένουν στὴν Ἀθήνα μποροῦν νὰ περάσουν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας νὰ τὶς πάρουν.

Ὅσοι ἔχετε στείλει γράμματα καὶ δὲν λάβατε ἀκόμη ἀπάντηση, εἴτε μὲ τὸ τεύχος, εἴτε μὲ προσωπικὴ ἐπιστολή, παρακαλῶ νὰ μᾶς συγχωρήσετε. Ἐνας ὁλόκληρος φακέλλος μὲ 100 περίπου γράμματά σας, μᾶς εἶχε δυστυχῶς παραπέσει. Ἐμεινε γιὰ πολὺ ξεχασμένος σ’ ἓνα συρτάρι. Τυχαίᾳ τὸν ἀνακαλύψαμε χθὲς κι’ ἐτοιμάζουμε τὶς ταυτότητες καὶ τὶς ἀπαντήσεις. Ἐπίσης ἓνα βονὸν ὁλόκληρο ἀπὸ φακέλλους

μὲ ταυτότητες ποὺ σᾶς εἶχαμε στείλει, μᾶς ἐπεστράφησαν ἀπ’ τὸ Ταχυδρομεῖο.

Ὁ λόγος εἶναι ὅτι ἐνῶ ἐσεῖς μᾶς εἶχατε δώσει τὶς σωστὲς σας διευθύνσεις, ἐμεῖς γράφαμε ἔξω ἀπ’ τοὺς φακέλλους ἄλλες ἀντ’ ἄλλων.

Τώρα, ὅλος αὐτὸς ὁ σωρὸς τῶν φακέλλων μὲ τὶς ταυτότητες, ταχυδρομεῖται γιὰ δευτέρη φορά. Θὰ τοὺς λάβετε.

Καὶ τώρα μερικὲς ἀπαντήσεις στὰ γράμματά σας :

Γ. Καραγκιζήν. Ὁδὸς Κανάβου 13. Σέρρες. Μᾶς γράφεις νὰ σοῦ στείλουμε μερικὰ τεύχη, χωρὶς νὰ στέλνεις καὶ τὸ ἀντίτιμό τους. Μᾶς ἀπειλεῖς δὲ πὺς ἂν δὲν σοῦ τὰ στείλουμε, θὰ πάψεις

νά παίρνεις τὸν «Γκαούρ-Ταρ-ζάν» καὶ θ' ἀγοράσεις τὸ «Ἐλ-ληνόπουλο». Αὐτὸ, παιδί μου, λέ-γεται ἐκβιασμός. Καὶ τοὺς ἐκ-βιαστές δὲν τοὺς θέλουμε ἀνα-γνωστές τοῦ ἡθικοῦ καὶ πατριω-τικοῦ Περιεδικοῦ μας. **Κ. Πα-νάγον.** Θὰ σοῦ στείλουμε ὅ,τι ζητᾷς. **Α. Τεργλικάκη.** Εὐχα-ριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Ταυτότητες Ποκοπικοῦ ἔχουν ἐξαντληθεῖ.

Γ. Καπεργάρου. Ἐλάβαμε δρχ. 1000. Τὰ τεύχη πὺν ἔστειλες θὰ συμπληρωθοῦν. Θὰ σοῦ στείλου-με τὸν τόμο. Γιὰ τὸν τόμο τοῦ Ποκοπικοῦ πρέπει νὰ στείλεις δρχ. 11.000. (10.000+1000 ταχυ-δρομικά.) **Η. Θεοδωρίδην.** Εὐ-χαριστῶ γιὰ τὰ πού μου γρά-φεις. Μετὰ τὸ Πάσχα θὰ ξα-ναρχίσουν οἱ φωνοηγήεις. Ἐλα ὅποια Κυριακὴ θέλεις 9-1 Ἀ-γίου Μελετίου 93β **Δ. Πισσικά-λην.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ὑπο-δείξεις. Ἐχεις δίκιο. Ὅσο γιὰ τὴν ταυτότητες δὲν παίρνουμε χρήματα. Μοιράζονται δωρεάν πάντοτε. **Τ. Ν. Τσουκαλάν.** Σοῦ ἔστειλα μιὰ Πινακοθήκη. **Σ. Διολίτσαν.** Οἱ ἤρωες τοῦ Περιε-δικοῦ (φιγοῦρες) θὰ τυπωθοῦν σύντομα καὶ σὲ χαρτόνια. **Α. Αἰσκαρην.** Ὑπέρροχο τὸ ποίη' μὰ σου. Ὁ Ποκοπικό ξετρελλά-θηκε μ' αὐτό. Μέρα καὶ νύχτα τὸ λέει. Ἀφοῦ κοντεύει πιά νὰ τὸ μάθει κι' ὁ Καθαρόαιμος! **Δ. Στεργίου.** Ἡ Πινακοθήκη γιὰ ὅ-σους ἔχουν ταυτότητα στοιχίζει δρχ. 4.000 καὶ 1000 γιὰ τὰ ταχυ-δρομικά. **Δ. Κόνταν.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Τὸ τεῦ-χος μας εἶναι πολὺ μικρό. Συνε-ργασίες ἀναγνωστῶν δὲν δημο-

σιεύουμε. **Π. Κοληρούτην.** Σοῦ ἔστειλα ταυτότητα. **Δ. Κούτσι-κον.** Σοῦ στέλνουμε τὴν ταυτό-τητες τοῦ Ν. Καμπάνη, Π. Ρέμ-πα, Χ. Ἀραπάκη, Δ. Κουλουμέ-ρη, Στ. Αὐγουστή. **Μ. Καμάρη-Φ. Κανταρτζήν.** Ἡ Πινακοθή-κη ἔχει δρχ. 4 χ. καὶ 1000 ταχυ-δρομικά. **Δ. Χατζηϊωαννίδην.** Σ' Εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. **Ν. Μουτζουρίδην.** Τὸ ἴδιο κι' ἐσένα. **Α. Παπανάγλον.** Κι' ἐσένα τὸ ἴδιο. **Ν. Ζωγρα-φάκη.** Ἐλάβαμε 7.000 καὶ 8 τεύχη Ποκοπικό. Θὰ σοῦ στεί-λουμε τὸν Τόμο. **Ἀναστασία Ἀργαούτογλου.** Σ' εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά γιὰ τὰ τόσα καλὰ σου λόγια. **Π. Παπα-δόπουλον.** Τὸ ἴδιο κι' ἐσένα. **Χ. Κουντούρη.** Σ' εὐχαριστῶ. Τὸ ποίημα ἐξαιρετικό. **Σούλαν Πιστέλα.** — **Ελενίσσαν Φραγ-κούλη.** Σὰς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια. Οἱ κονκάρδες πω-λοῦνται δρχ. 2000 καὶ 1000 γιὰ ἔξοδα ἀποστολῆς. **Σ. Α. Αὐγου-στήν.** Σοῦ στέλνουμε ταυτότητες στὰ ὀνόματα ἐκείνων πού ζητᾷς. Ὁ Δ. Κούτσικας σ' ἔχει γράψει καὶ στὴ δική του κατάσταση. Ζήτησέ του τὴ δεύτερη ταυτό-τητα πού στείλαμε καὶ ἀκύρω-σέ την. **Κων. Καλτσουγιάννην.** Σοῦ στείλαμε τὴν ταυτότητες. Παιὶς εἶναι ὁ Γεωργ. Ρούτσος; Ἄς περάσει μιὰ Κυριακὴ ἀπ' τὸ σπίτι νὰ τὸν γνωρίσω. Δὲν θὰ βγεῖ ζημιωμένος ἀπ' τὸν κόπο πού θὰ κάνει. **Δ. Σαράντοπου-λον.** Ἐλαβα τὸ χωρὶς διεύθυν-ση γράμμα μὲ τὴν βρασίᾳ σου. Τὶ νὰ γίνει... Εὐχαριστῶ πολὺ. **Μαίρην Περγαίην.** Δὲν βρῖσχω λόγια νὰ σ' εὐχαριστήσω. **Ι.**

Καββαδιάν. Ἐλάβαμε 5000 δραχ. Σοῦ στείλαμε τὴν Πινακοθήκην. **Α. Ἀδρένιον.** Σοῦ στέλνω δωρεάν τὰ Περιοδικὰ πού ζητᾷς. **Π. Ἀθανασίου.** Τὸ γράμμα σου φαίνεται πὺς ἔχει παραπέσει. Θὰ σοῦ στείλουμε τὴν Πινακοθήκην. **Γ. Βογιατζήν.** Στὸ γράμμα σου μέσα δὲν ἔπληρξαν οἱ 2.000 δραχμές. **Σ. Σπυρόπουλον.** Τὸ μηχανήμα Φωνοληψίας εἶναι σιγή διάθεσιν σου. Θὰ σοῦ στείλουμε τὴν κονκάδα. **Ι. Παπουτσιάδην.** Γιὰ νὰ λάβεις ταυτότητες πρέπει νὰ στείλεις τὶς ἀκριβεῖς διευθύνσεις τῶν μελῶν. **Η. Γεωργοπαδάκον.** Τὸ γράμμα σου εἶναι ἀσαφές. Δὲν καταλαβαίνω τί ζητᾷς. **Παράσχον Μίτσο.** Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. **Κ. Νικολάου.** Πέρασε ἀπὸ τὰ Γραφεῖα νὰ μῆς ἐξηγήσεις τί ζητᾷς. **Σ. Σάλταν.** καὶ **Β. Τρόκαν.** Σᾶς στείλαμε τὶς ταυτότητες. **Α. Σαμουλαδίτην.** Φέρτε στὰ Γραφεῖα μας τὰ τεύχη γιὰ νὰ βιβλιοδετηθοῦν. **Δ. Παντελίδην.** Σᾶς στείλαμε ταυτότητες. **Ι. Γ. Χαραμήν.** Σοῦ στείλαμε ταυτότητα. **Δ. Α. Τραυλόν.** Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Ὁ Ποκοπικό θὰ ξανακυκλοφορήσει. **Σ. Ἀρχοντήν.** Σοῦ στείλαμε τὴν Πινακοθήκην. **Ν. Λιδάρην.** Εὐχαριστῶ γιὰ ὅσα μοῦ γράφεις. **Κ. Σαλασιδην.** Ἄν ἔχεις στείλει τὰ χρήματα γιὰ τὴν κονκάδα, πέρασε ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας νὰ τὴν πάρεις. **Γ. Σχολάκην.** Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Οἱ κονκάδες ἔχουν 3.000 καὶ 1000 ταχυδρομικά. **Ι. Κοσιφίδην.** Συγχαριτήρια γιὰ τὴν ὁμάδα. Στείλε μας διευθύνσεις τῶν μελῶν γιὰ νὰ λάβεις

τὶς ταυτότητες. **Σ. Μοσκοβάκην.** Σ' εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά γιὰ τὸ ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον πού δείχνεις γιὰ τὸ Περιοδικό μας. Ταυτότητα σοῦ στείλαμε. **Μ. Ἀντωνάκον.** Σοῦ στείλαμε τὶς ταυτότητες πού ζητᾷς. **Δ. Β. Ἀδαμόπουλον.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ τόσα καλὰ πού μοῦ γράφεις. **Θ. Σ. Δηλημανίδην.** Σοῦ στέλνουμε τὰ τεύχη πού ζητᾷς. **Δ. Κανήν.** Ἐλάβαμε τὸ γράμμα σου. **Χ. Ἀραπάκην.** Σοῦ στείλαμε τὶς ταυτότητες. **Δ. Χουζούρην.** Σοῦ στείλαμε τὴν ταυτότητα. **Χ. Χατζηνικολάου.** Γιὰ τὶς κονκάδες διάβασε πάρα πάνω. **Α. Πόθον.** Φωνοληψίες γίνονται κάθε Κυρὰ ἀπὸ 9-1, Ἁγίου Μελετίου 93 β. **Σ. Μανικίδην.** Σοῦ στείλαμε ταυτότητα καὶ φωτογραφία. **Ν. Τέρεπον.** Γιὰ τὴ βιβλιοδεσία τῶν τόμων ἔχουμε γράλει ἀπειρες φορές. **Δ. Καλογιαντζίδην.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια. Ταυτότητα σοῦ ἔστειλα. **Γ. Φανόπουλον.** Σοῦ στείλαμε ταυτότητα καὶ φωτογραφία. **Α. Ἰωαννίδην.** Σοῦ στείλαμε ταυτότητα. **Δ. Κορνάρον.** Ὁμοίως. **Σ. Καραμπίναν.** Ἐλάβαμε δραχ. 8.000. Σοῦ στείλαμε τὴν Πινακοθήκην. Θὰ σοῦ στείλουμε καὶ τὴν κονκάδα. **Ἀντώνιον Σκανδαλάκην.** Ὅριστε πού σᾶς κάνουμε τὸ χατήρι, ἀγαπητέ φίλε.

Ν. Φραντσούζογλου. Σᾶς στείλαμε τὸν Τόμο. Θὰ σᾶς στείλουμε καὶ τὴν κονκάδα. Εὐχαριστῶ πολύ. **Γ. Σαγιάν.** Θὰ λάβεις τὴν κονκάδα. **Δ. Μωραΐτην.** Σοῦ στείλαμε τὴν ταυτότητα. **Β. Μιμηκόπουλον.** Μοῦ

είναι δύσκολο νά βρω λόγια γιά
νά σ' εὐχαριστήσω γιά τὸ γράμ-
μα σου. Ὁ ἐνθουσιασμός σου
μὲ συνεκίνησε βαθιά. **Α. Π.**
Παπαθεοδώρου. Ποτέ, ἀγαπη-
τὲ Ἀριστείδη, δὲν ξεχωρίσαμε
τὰ παιδιά. Εἴτε στὴν Πρωτεύ-
ουσα μένουν, εἴτε στὶς Ἐπαρ-
χίες, τὸ ἴδιο τὰ ἀγαπᾶμε καὶ τὰ

προσέχουμε. Ἔχεις ἄδικο λοι-
πὸν νὰ παραπονιέσαι... **Γεώργ.**
καὶ **Ἀναστ. Χρηστίδην.** Σὰς
εὐχαριστῶ γιά ὅσα καλὰ μοῦ
γράφετε. Σὰς στείλαμε ταυτότη-
τες.

Ο Κος ΝΙΚΟΣ

**ΕΝΑΣ ΤΟΜΟΣ
ΤΟΥ**

"ΓΚΑΟΥΡ-ΤΑΡΖΑΝ,"

Καλλιτεχνικὰ βιβλιοδετημένος

Εἶναι τὸ καλύτερο δῶρο πού
μπορεῖτε νὰ προσφέρετε
σ' ἓνα παιδί

ΤΟΜΟΙ

"ΓΚΑΟΥΡ-ΤΑΡΖΑΝ,"

Ἔχουν κυκλοφορήσει

σ' ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα
καὶ στὸ Ἐξωτερικό.

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 20.000

ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ
**Ο ΠΥΡΓΟΣ ΜΕ ΤΑ
 ΤΕΡΑΤΑ**

Πρωτότυπη
 Φαντασία
 για παιδιά

—Για στάσου νά δούμε... "Αν
 οι φτερουγες σου είναι μαύρες
 από καρβουνόσκονη, θά μου-
 τσουρωθούν τὰ χέρια μου. "Ετσι
 δὲν εἶναι; Χαϊδεύει λίγο τὰ
 φτερά της.. 'Αλίμονο! Τὰ δά-
 χτυλά του μένουν πεντακάθαρα.
 Λὲς κι' εἶχε χαϊδέψει χιόνι!..

Ὁ Ἄγγελος φωνάζει:

—Σ' ἐπίασα λοιπόν!.. Εἶσαι
 μιὰ μαύρη, κολασμένη Ψυχή.

Ἡ Πεταλούδα ζητάει νὰ τὸν
 δαγκώσει στὰ χέρια. Νὰ χύσει
 πάλι τὸ θανατερὸ φαρμάκι της.

Ὅμως ὁ Ἄγγελος τὴν κρα-
 τάει γερά ἀπ' τὸ λαιμό. Οὔτε
 δεξιᾷ, οὔτε ἀριστερᾷ μπορεί νὰ
 γυρίσει τὸ κεφάλι.

"Ετσι ἀρχίζει νὰ τὴν τραβά-
 ει. Τὴν σέρνει ὥς μέσα, στὴν
 ἀπέραντη Πολιτεία τ' Οὐρανοῦ!

Κάποτε τὸ κακὸ ὄνειρο τε-

λειώνει. Ὁ Ἀρχοντας Ροδόλ-
 φος ξυπνάει τρομαγμένος.

Ὁ Διαμάντης κι' ἡ Χρυσίνα
 βρίσκονται πλάϊ του ἀνήσυχοι.
 "Ωρα πολλή τὸν ἄκουγαν νὰ πα-
 ραμιλαῖ..

Σὲ λίγο φτάνει κι' ὁ Ἀρσέ-
 νης. Φέρνει μαζί του τὴν ὁμορφη
 φτωχιά κοπέλλα. Ἐκείνη ποὺ
 κάποτε εἶχε βρεῖ ἄρρωστη στὸ
 φτωχικὸ καλυβάκι...

Ἀπὸ τότε ἡ ζωὴ στὸν Πύργο
 ἀλλάζει. Ὅλα εἶναι ὁμορφα καὶ
 χαρούμενα.

Τὸ ἀρχοντικὸ τοῦ Ροδόλφου,
 γίνεται τώρα Πύργος τῆς Κα-
 λωσύνης!

Τέλος, ὅστερ' ἀπὸ καιρὸ ὁ
 Ἀρσένης παντρεύεται τὴν ὁ-
 μορφη φτωχιά Κοπέλλα. Κι' ὅ-
 λοι μαζί ζήσαν εὐτυχισμένοι μέ-
 χρι τὰ βαθιὰ τους γηρατειά.

ΤΕΛΟΣ

« ΓΚΑΟΥΡ - ΤΑΡΖΑΝ »

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΠΝΟΗΣ

Αριθμ. τεύχους 28 Τιμή τεύχους Δρχ. 2.000

ΑΘΗΝΑΙ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1952

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ :

ΟΛΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ :

Για τή σύνταξη : **ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ**

Όδός Αγίου Μελετίου 93 β.

Για τήν εκτύπωση: **ΛΕΩΝ Α. ΚΑΪΤΑΤΖΗΣ** Αναξαγόρα 20

Προσωρινά Γραφεία :

Τυπογραφείο ΚΑΪΤΑΤΖΗ — Αναξαγόρα 20 — ΑΘΗΝΑΙ
(Πίσω απ' τή Δημαρχία)

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Για ένα χρόνο δρχ. 130.000.

Για τὸ Ἐξωτερικὸ Δολλάρια 12.

Γιά 8 σους ἀνήκουν σὲ Ὁμάδες Γκαουρικῶν
ἢ Ταρζανικῶν, δρχ. 84.500, ἢ Δολλάρια 8.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΡΕΚΟΣ

ΟΔΟΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 61—Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΜΑΣ

Ο ΘΡΥΛΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΓΚΑΣΟΥΡ

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2.000